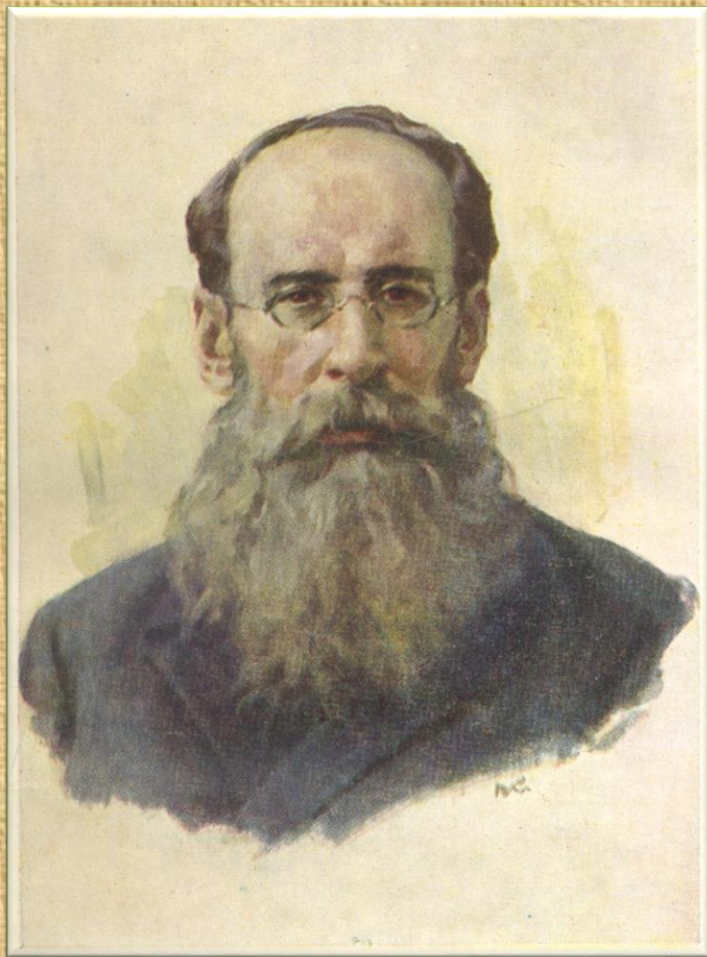

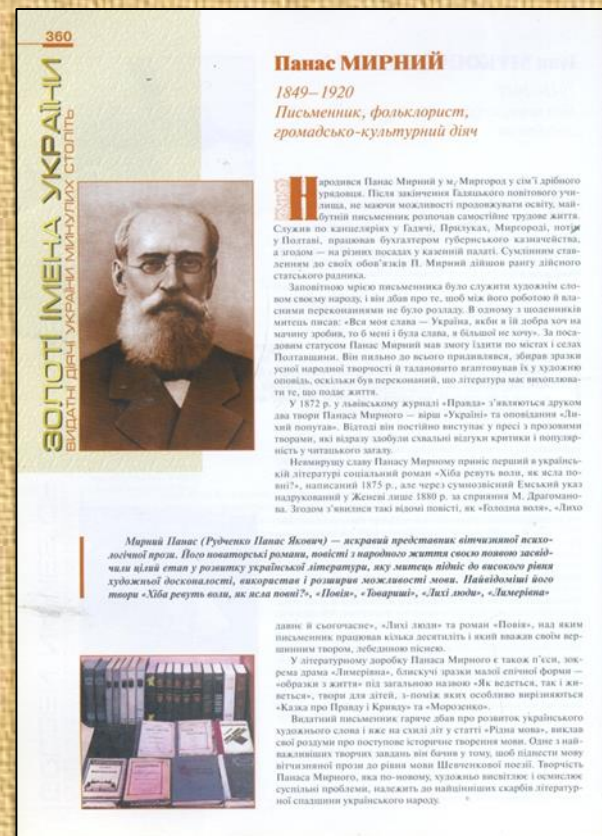
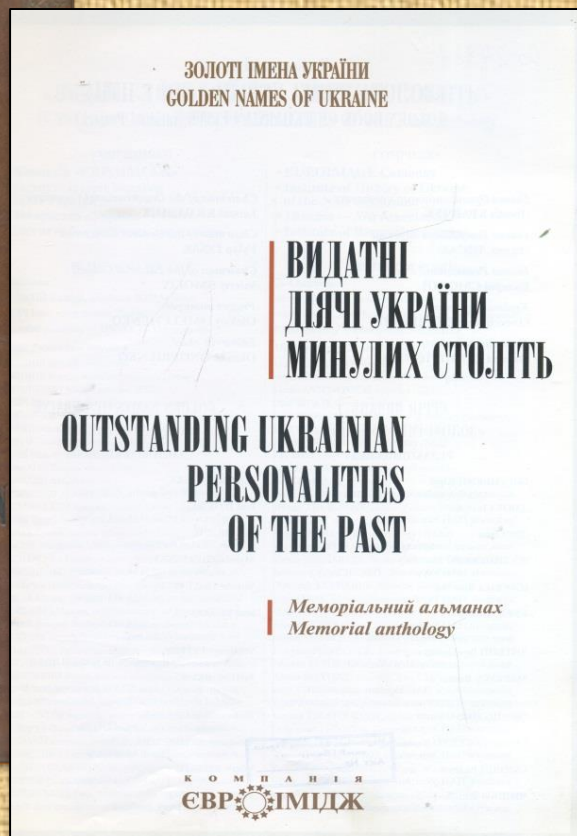
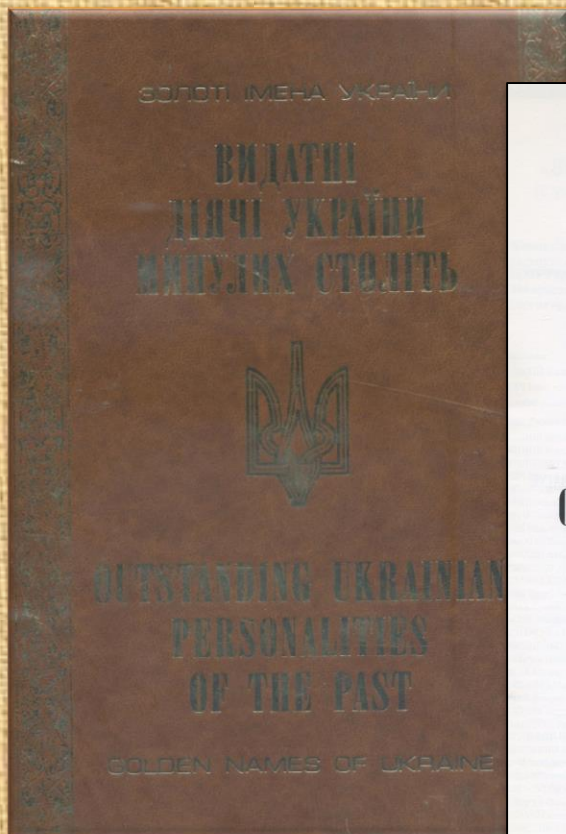
Панас Мирний – псевдонім Панас Рудченко (1849–1920).

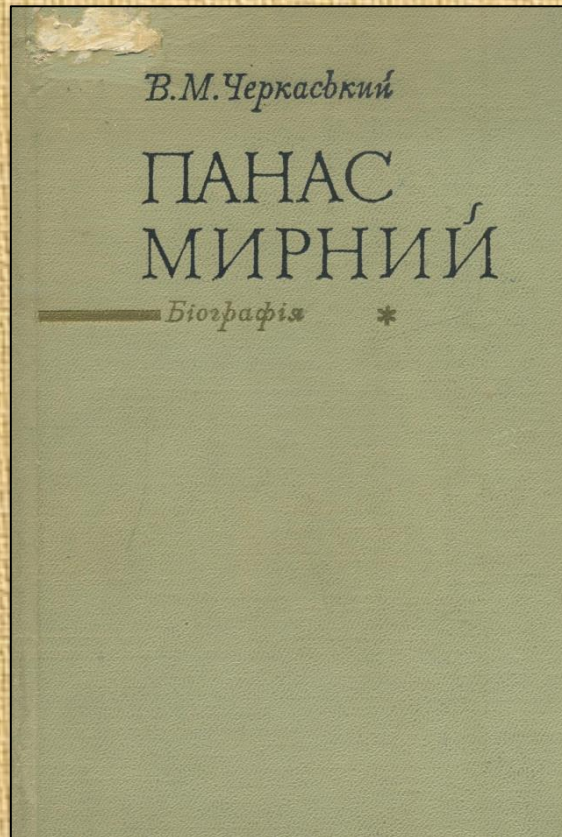
***Український прозаїк,
драматург, поет,
фольклорист,
перекладач, публіцист,
громадсько-культурний
діяч, творець
новаторських соціальних
романів і повістей із
життя народу.***

Co24384

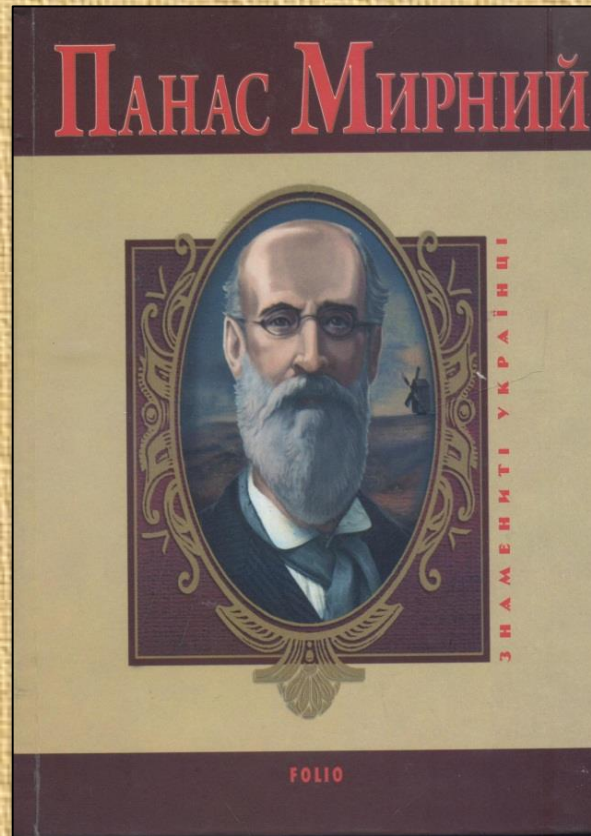
Своє творче покликання Панас Мирний визначив ще в юності, записавши в «Щоденнику»: «...хочу показати безталанну долю життя людського, велику його душу, тепле сонце».

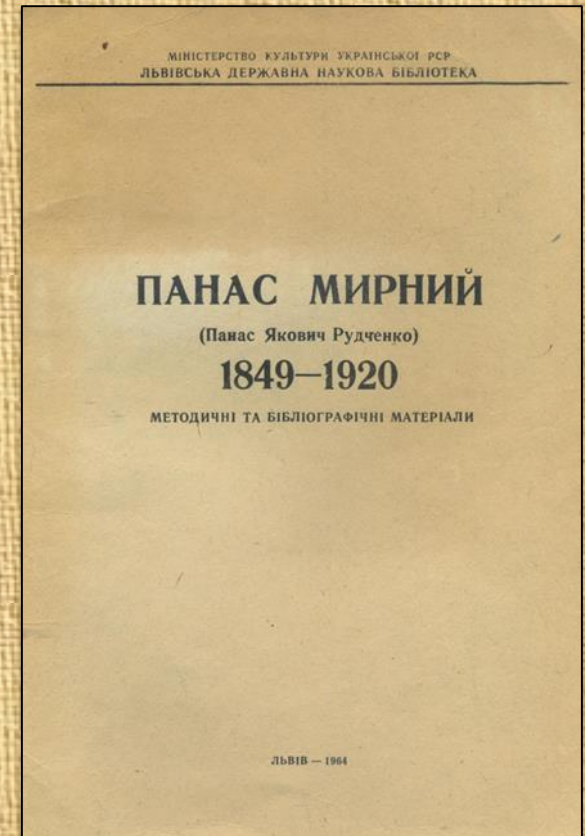
Ва216582

Ао270596

Во910201

Во952291

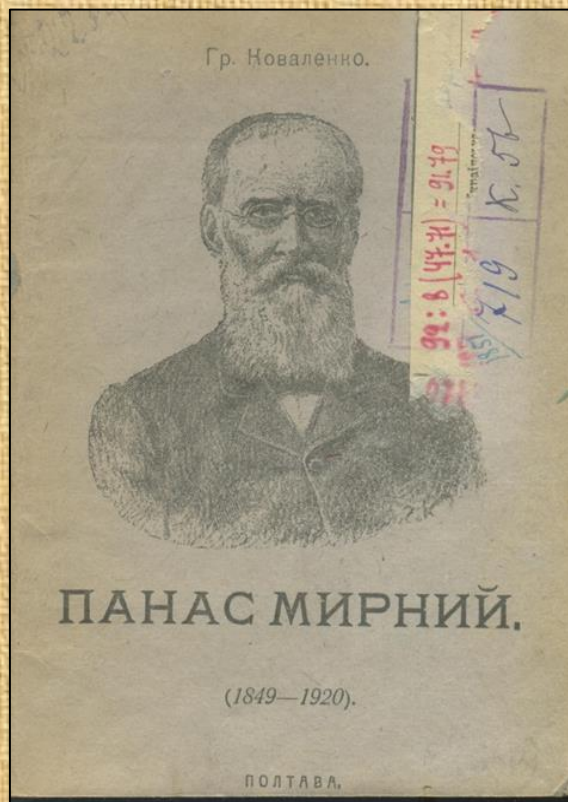

У монографії М. П. Пивоварова «Панас Мирний» ми маємо широке дослідження життєвого і творчого шляху одного з видатних українських класиків.

Автор аналізує всю величезну художню спадщину Панаса Мирного, різноманітну за жанрами і темами, розглядає її в естетичних зв'язках з творчістю українських та зарубіжних письменників.

Поруч з аналізом загально відомих творів, які побачили світ за життя чи по смерті письменника, згадується чернетки, варіанти, начерки їх, простежується, як кристалізувався задум того чи іншого твору, формувалась система образів.

Ао184247

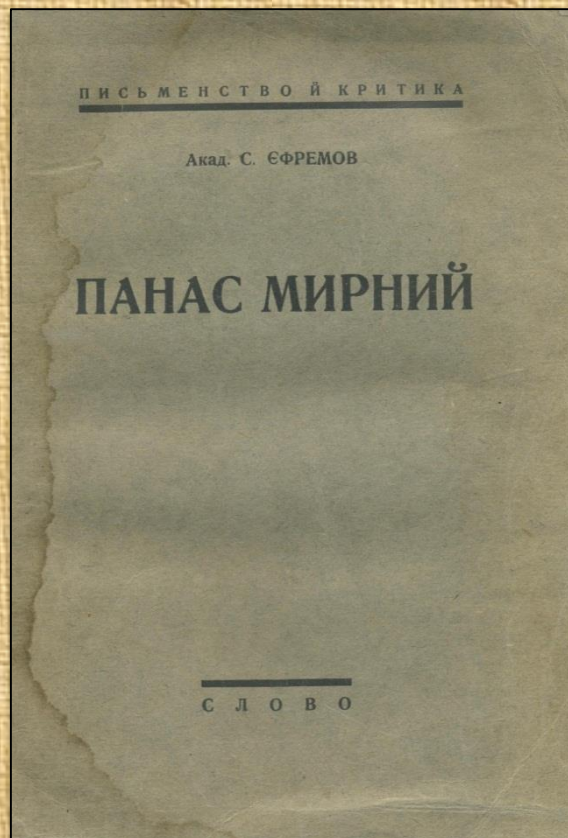
1920

Попоов 8335

Видання Академії наук Української РСР до 100-річчя з дня народження Панаса Мирного. Пам'ятка містить бібліографічні та методичні матеріали для бібліотек.

Айзеншток 4334

Рл1362

1930

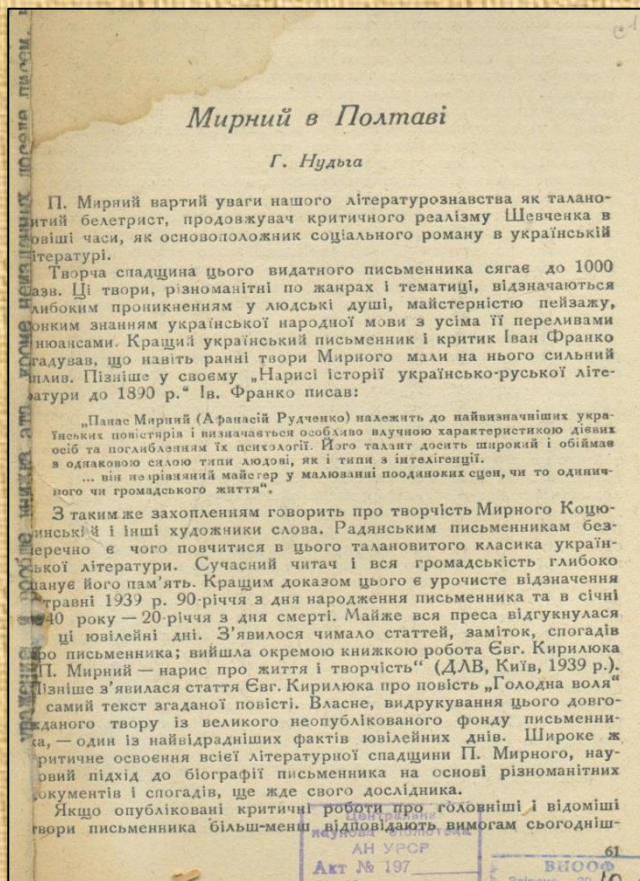
Во339791

1944

1871 року Панас Якович переїздить до Полтави, працює в губернському казначействі, згодом — у Казенній палаті.

Айзеншток 5581.10

1940

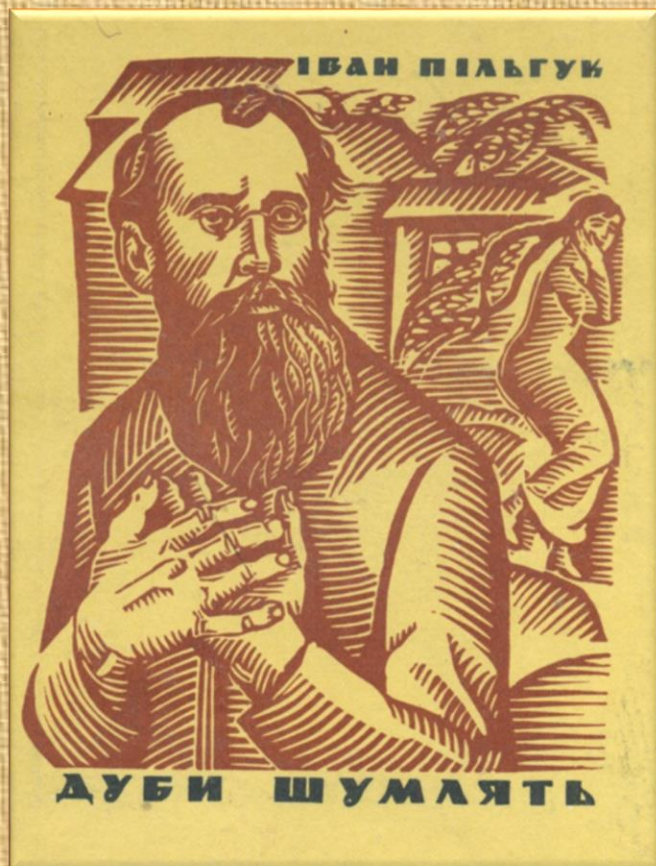
Найкращі свої твори Мирний написав у Полтаві, на своїй першій квартирі по вулиці Монастирській, у будинку № 14, який тепер не існує. Після одруження він переїхав у будинок № 8 по вулиці Малосадовій (нині — вулиця Короленка, будинок теж не зберігся), де прожив з 1889 по 1903 рік, коли придбав садибу на Кобищанах. З Кобищанів Панас Якович ходив на службу в центр міста через яри і гори або їздив власним конем по вулиці Кобеляцькій.

До купівлі хатини із садом Панас Мирний 32 роки орендував житло в Полтаві.

Будинок П. Мирного в
1920 році

Ао194040

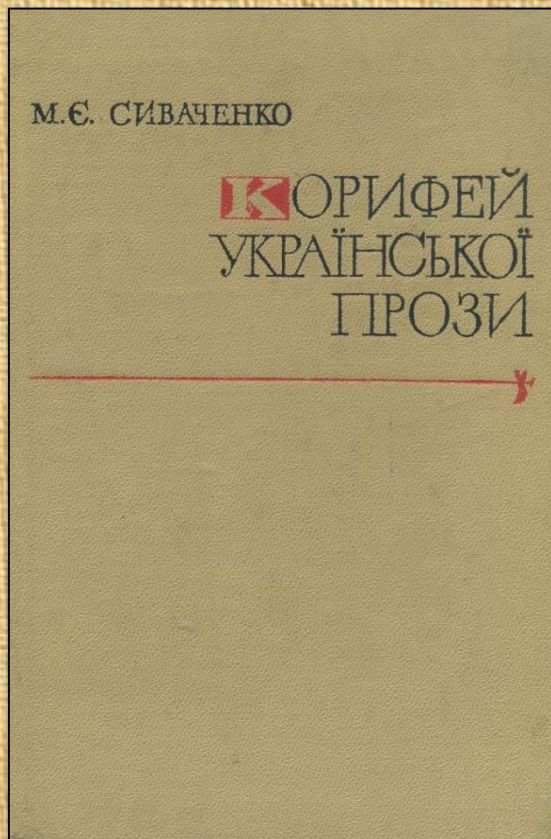

В основу повісті покладено життя і діяльність Панаса Мирного.

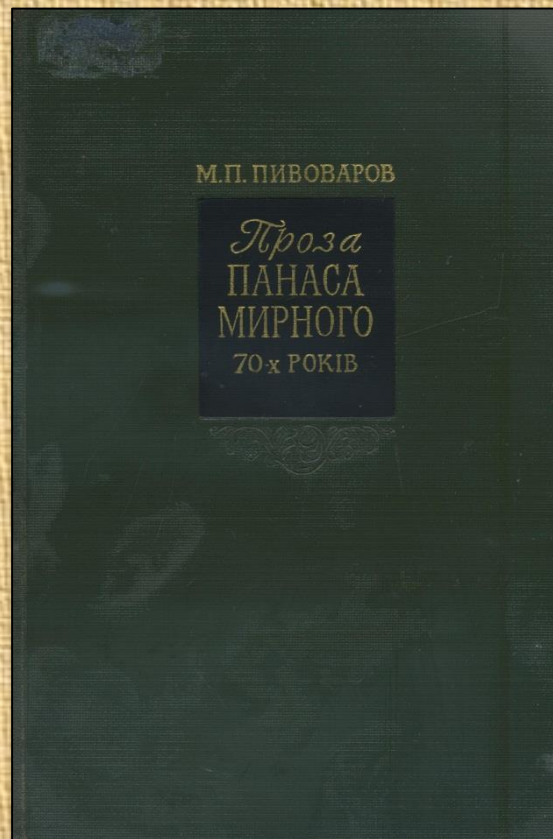
Постаті Панаса Мирного, Михайла Драгоманова, Марії Заньковецької, Алоїзи Єдлічки, Миколи Лисенка, Михайла Старицького, Володимира Короленка, Лесі Українки виписані в повісті з теплотою й переконливістю.

Зокрема показано історію відкриття пам'ятника Котляревському в Полтаві, діяльність співочого, театрального товариства, створення народним композитором Гордієм Гладким музики до Шевченкового «Заповіту».

Ао181283

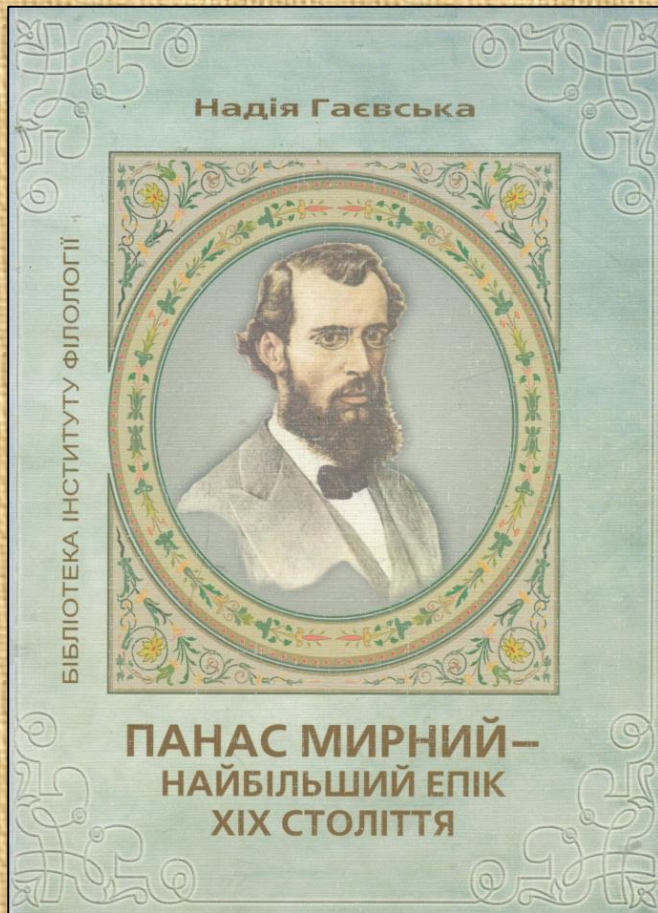
Во730998

Во687534

Ba733068

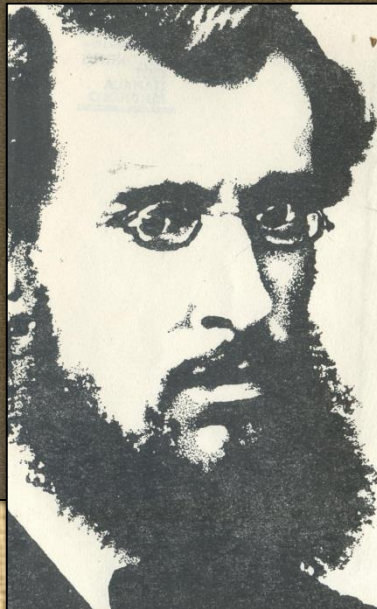
У скарбницю української культури величезну частку вніс талановитий прозаїк, найбільший епік ХІХст. Панас Мирний (Панас Якович Рудченко).

Це видання ґрунтується на літературознавчому і документальному матеріалі з аналізом життєвого і творчого шляху письменника.

У додатках подані окремі вірші Панаса Мирного, де особливо зворушливо звучать поезії, присвячені Т.Шевченкові, М.Зеньковецькій, М.Старицькому,, статті Олеся Гончара, Михайла Гриця, Миколи Сиваченка, Віталія Черкаського, а також статті самого Панаса Мирного, його листування з С.Єфремовим, І.К.Карпенко-Карим, М.Старицьким, Оленою Пчілкою та іншими українськими культурними діячами, які глибше розкривають особистість корифея української прози, засвідчують самобутність і оригінальність митця, його глибоку духовність і гуманізм.

Ао248758

В.М.ЧЕРКАСЬКИЙ
ХУДОЖНИЙ
СВІТ
ПАНАСА
МИРНОГО

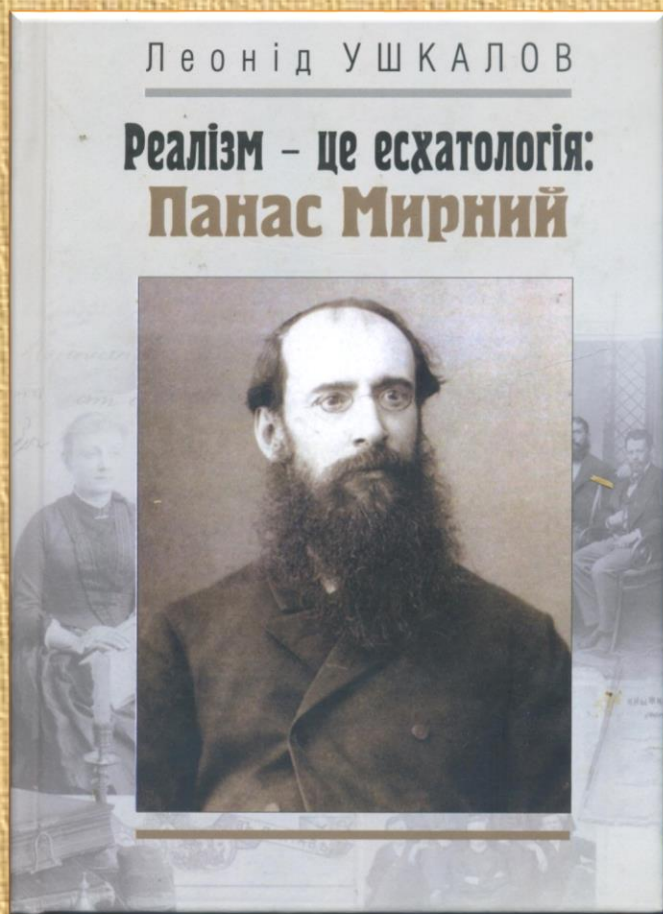
В.М.ЧЕРКАСЬКИЙ
ХУДОЖНИЙ
СВІТ
ПАНАСА
МИРНОГО

Київ
Видавництво
художньої
літератури
«Дніпро»
1989

ЗМІСТ

Переднє слово	5
Під диктатом часу (Ідейно-тематичний рівень)	
Літературна школа	16
Творча спадщина	33
Народність бачення	47
Виразниця епохи	57
«Вічні» проблеми в коригуванні доби	67
З корінням, а землею... (Композиційний рівень)	
Модель і вимисел	93
Хроніка і хронос	117
Біографізм	130
Сюжетні каркаси	135
Елементи сюжету	145
«Порухи душі» (Композиційний рівень)	
Оповідач	160
Пейзаж та інтер'єр	167
Портрет	179
Деталь	192
Мова персонажів	
Засоби індивідуалізації	208
Діалоги. Багатоголосся	216
Монологи	225
Суб'єктивно і об'єктивно	233
Сміх і гнів	241
«Живе людське слово» (Мовнотипістичний рівень)	
Народність мови. Лексика	257
Фразеологічне багатство	272
Тропи і тропізація нейтрального слова	284
Поетичний синтаксис прози	305
Ритмомелодика	321
Озвалось у нащадках (Замість висновків)	334

Спираючись на великий фактичний матеріал, автор переконливо доводить: уся творчість Панаса Мирного являє собою варіацію на тему боротьби Правди з Кривдою, Христа з Антихристом. А це означає, що реалізм письменника можна розглядати як есхатологічну стилістику.

Во736644

Айзеншток 10037.19

З М І С Т

	Стор.
Вступ	3
Мова та стиль роману «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»	
Лексика	27
Функція загальноживаних слів	27
Загальні зауваження	27
Функція так званих стилістично нейтральних слів	31
Функція побутових слів	40
Функціональні групи суспільно-політичної лексики роману	68
Зауваження про історичну лексику у романі	72
Функціональні групи емоційно забарвлених слів у романі	73
Функція абстрактних іменників типу <i>доля, нужда, правда, воля</i>	73
Епітет	96
Функція емоційних слів з суфіксальною ознакою	104
Зауваження про слова іншомовного походження	121
Дієслівна синоніміка	124
Фразеологія	130
Зауваження про синтаксис роману	142

Пейзаж у прозі Мирного.

На перших ступнях свого розвитку проблема пейзажу в літературі виникає в площині суто-психологічній, як проблема здібності природу відчувати. Так, дослідженню путі, яка веде на височині сучасного почуття природи, зміст якого бачить він в наблизненні до пантеїзму, присвячує свій поважний розміром труд («Историческое развитие чувства природы») ¹⁾ німецький дослідник 80-х років Бізе.

Але поруч із цим ставлять проблему пейзажу й в іншу площину—літературознавчу. «В сучасній белегристиці описи природи відіграють важливішу роль, ніж коли. Звідси інтерес, що виникає до питання про значення пейзажу в красному письменстві, про його завдання та розмір, про технічні прийоми, що є в його розпорядженні», говорить Арсеньєв 1888 року в передмові до статті «Пейзаж в современном русском романе» ²⁾.

Ідучи цим останнім шляхом, накреслюють дослідники обрис поетики пейзажу, основні пункти її. Це—розмір (порівнюючи з обсягом цілого твору), добір самих картин, ролі пейзажу в структурі твору, композиція опису природи, моменти стилістичні та синтаксично-ритмічні.

Але ані дослідника сьогоднішнього, ані читача суто формальна аналіза не може. Викрити соціальну, ідеологічну суть художнього пейзажу, що стоїть перед сучасним літературознавцем, яку б частіше письменники він не розглядав. Дослідити, як пейзаж допомагає окреслювати основні образи, що класово-ідеологічною сторою визначені, як сам пейзаж отією позицією зумовляється, яку роль відіграє момент літературної традиції та впливу—остання проблема пейзажу перед тим, хто хоче простувати в літературі шляхом методології соціологічної.

В перших рецензіях, що ними були зустріли твори Мирного, читання картин природи чарують нас сочністю і свіжістю отворенной природа под его пером живет полной и всесторонней жизнью.

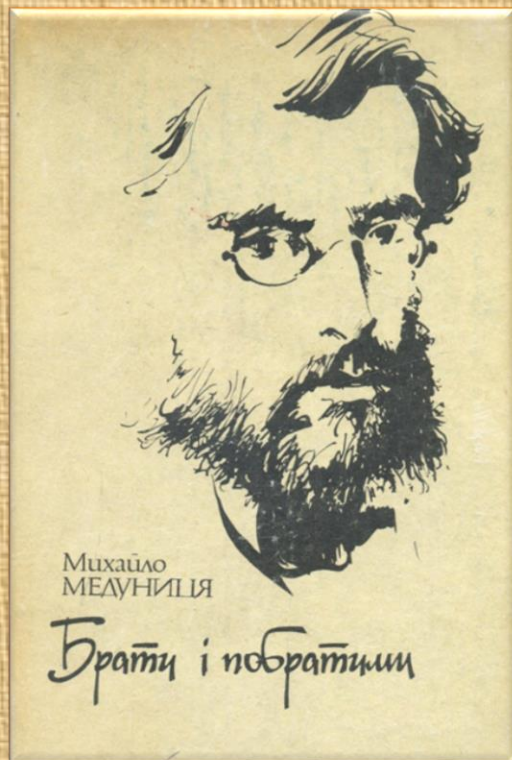
В дослідник, що дає повніший огляд творчості Мирного, відверчено, прекрасними картинками стають перед нами описи природи.

Фред. «Историческое развитие чувства природы», пер. Д. Кофет, 1890, изд. журн. «Русское богатство».

В. «Критические этюды по русской литературе» т. II. 1888.

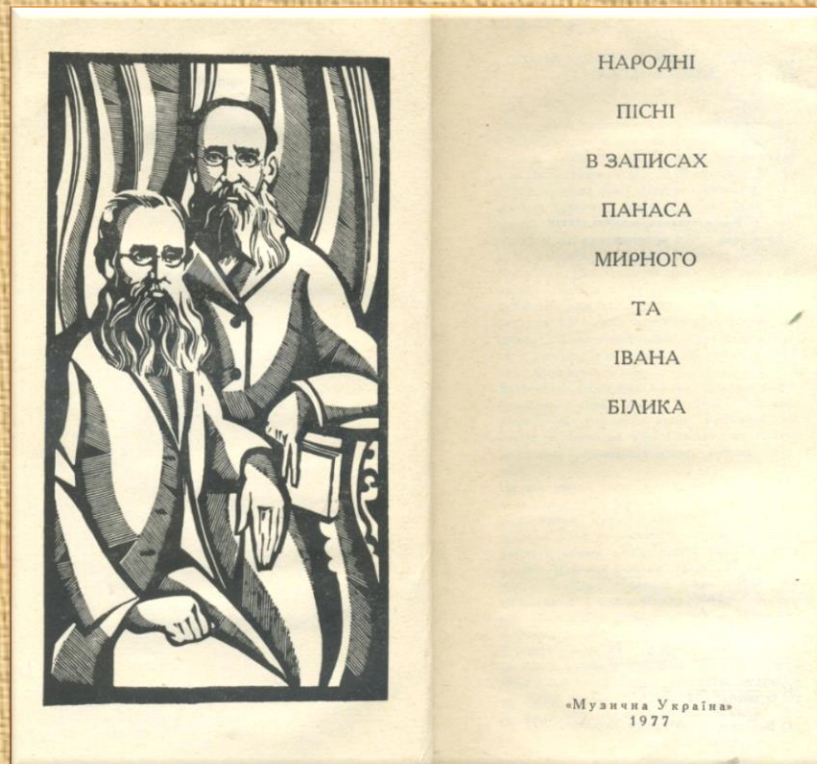
В. Мирный, книжка перша творить—В. С. Киевская Старина 1903.

Ао251929

«Брати і побратими» – роман-хроніка з життя класика української літератури Панаса Мирного та його брата Івана Білика – фольклориста, критика і співавтора відомого роману «Хіба ревуть воли, як ясла повні?»».

Ва294185

З цього твору читач, зокрема, дізнається про творчі, сімейні та службові будні Панаса Мирного, про його зустрічі з Михайлом Коцюбинським, Лесею Українкою, Василем Стефаником про громадську активність письменника в подіях 1905 року, а також про його останні дні.

Айзеншток
10120.15

Айзеншток
10019.7

Айзеншток
Ж23923.60

Ю. ЦИГАНЕНКО

Творчість Панаса Мирного в листуваннях сучасників.*)

I

Певна річ, що кожний письменник є син свого часу, своєї епохи. Отже, досліджуючи творчість письменника, мусимо передусім звернути увагу на те соціальне оточення, що з нього вийшов письменник, на оточення, що в ньому довелося йому жити й працювати—це все дасть певні вказівки, як розв'язати питання, що зв'язується з особою автора. Художній же твір становить продукт авторської творчості. Коли так стоїть справа, то ті соціальні обставини, що в них пробуває письменник, діють і на твір, що йде з-під його пера.

Та по-за всіма цими впливами соціального життя, можемо подібати цілу низку інших факторів, що діють певним робом на автора, ставлять його в певні рямці. Сюди доведеться приписувати природні нахили письменника, його талановитість, уміння об'єктивувати продукти свого образного мислення. А крім цього велику роль що до напрямку творчості відіграє та критика, що підносить і свій голос, коли з'являються твори письменника. І не один письменник мабуть замислювався, не знаючись й не почувавшись на своїх силах, як примром, це ми бачимо в Коцюбинського¹⁾: «Признаюся по ширості—літературний хробак хоч і точить мене, а часто густо насувається питання: на віщо? Чи буде що з моєї праці? Важко працювати без критики, не бадьорить, не підтримує та тиша, що навкруги, трудно йти у темряві, напощки, не відаючи що даси: зерно чи полу?». І мабуть не в одного лише Коцюбинського повставало оте питання «що даси: зерно чи полу?». А коли так, то безумовно відгук критики мають величезний вплив на процес дальшої роботи письменника.

І справді, іноді дивуючись, коли звертаєш увагу на життя письменника, коли аналізуєш його матеріальні обставини, як тая людина втрималася на певній позиції літературної ниви, як тягар життя не вплинув на неї й не поглинувши тих ноток душі, що змогли все-ж, при тих обставинах тяжкого життя, виявлятися й показувати себе? Часто надбуємо такий стан, що письменник силою матеріальних обставин змушений буває працювати саме там, де нема насолоди душі його, а тимчасом та робота забирає від нього

*) Цього реферата було зачитано на зборах Полт. Наукового Т. в 15-VI 1924 р. Тут він подається в скороченому вигляді: випущено деякі зауваження про відомі друковані критичні статті, про творчість Мирного.

1) Цитати з листів будуть подаватися сучасним вар. правописом.

2) Лист Коцюбинського до П. Мирного від 9 1898 р. Цитує з оригіналу. Надалі всі цитати з листів подаю з оригіналів.

Листи Михайла Коцюбинського до Панаса Мирного.

В історико-етнографічному відділі Полтавського Музею зберігаються рукописні матеріали, що стосуються до життя та діяльності П. Мирного. Між ними є ціла низка листів до письменника від сучасних йому письменників: Старицького, Білловського, Гринченка, Горленка, Коцюбинського та інших.

Листи Коцюбинського мають інтерес не лише для характеристики П. Мирного, але також дають цікавий матеріал для характеристики самого ж Коцюбинського, доповнюють те, що ми маємо досі друкованого в критичній літературі про нього.

Крім того, ці матеріали дають де-що до характеристики погляду письменників нового покоління на завдання літератури української на початку XX століття.—з цього боку особливо цікавим є лист останній, що писаний рукою Коцюбинського й підписаний ним та М. Чернявським.

Отже гадаю, що не буде зайвим подати ці листи цілком, дотримуючи хронологічного порядку та правопису оригіналів.

I

Вельмишановний Добродію Панасе Яковичу!

Пишучи до мене листа, Ви, певно, й не гадали, яку велику радість, яку вітху зробите міні тим листом! Ви, найбільш шанований мною письменник український, сила й краса літератури нашої, Ви обізвалися до мене таким теплим, таким прихильним словом, зогріли, заохотили й зворушили до сліз.

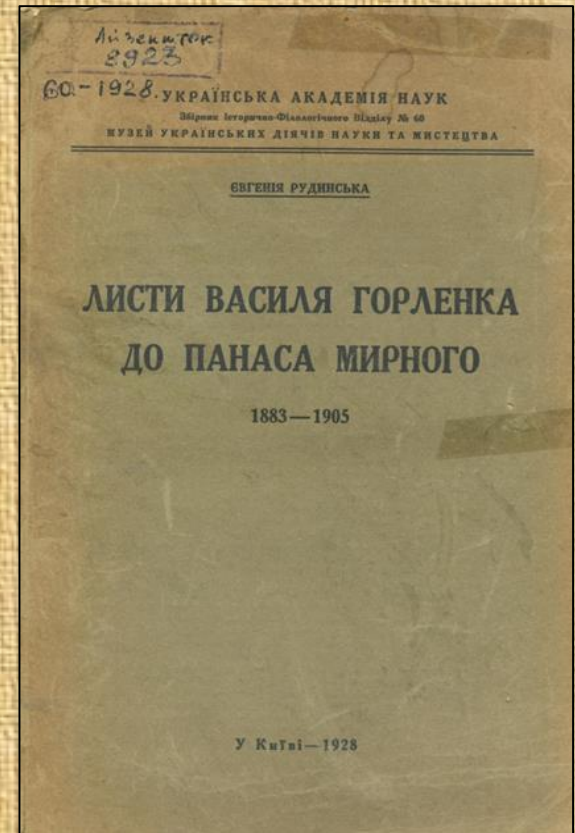
Щоб з'ясувати Вам, які щасливі хвилини приніс міні Ваш лист, мушу признатися, що я зібрався торік у Полтаву спеціально до Вас—благати, аби Ви не покидали українського пера і на своїх дужих плечах винесли із злигоднів славу літератури української.

Мій піетизм до Вас розділяють й земляки, отож не диво, що ми так зараділи, прочитавши Вашу нову працю «Морозенко».

Ви так ласкаве віднеслися, Шановний Добродію, до моїх дрібничок, що міні аж соромно. Я так недавно почав писати (хоч маю 33 роки) і так небагато написав (бо займаюся літературою, як ділетант), що міні не трудно буде перелічити всі мої праці. У Ваші руки попалися перші мої роботи, спроба пера. Опріч відомих Вам оповідань я надрукував: «На віру», повість,

Червоный Шах ч. 9.

13

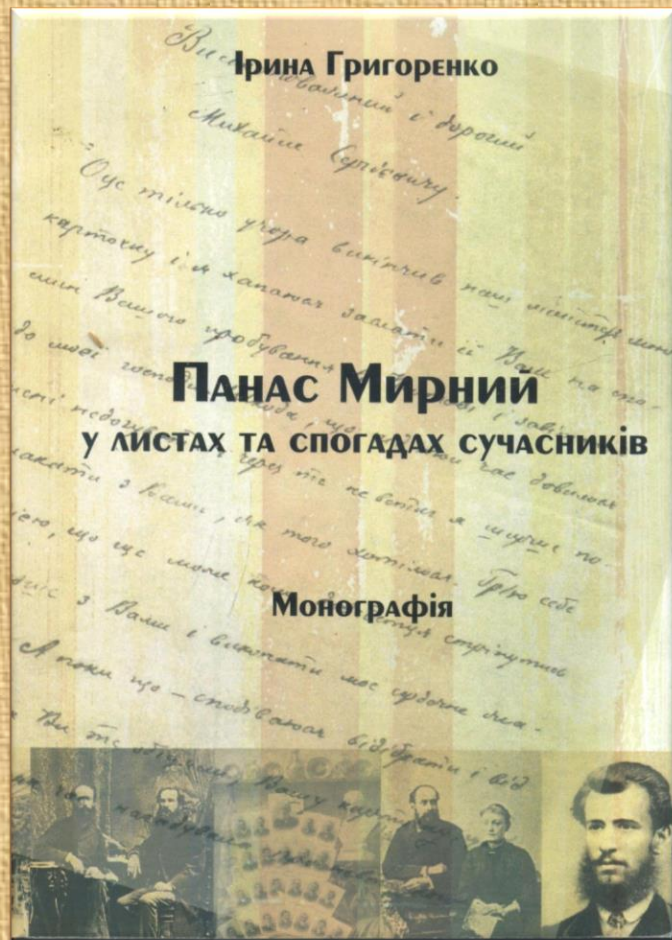

1925

1923

1928

Ва786947

У монографії зроблено спробу комплексного дослідження основних проблемних аспектів епістолярію Панаса Мирного у контексті доби (друга половина XIX - початок XX століття), з'ясування специфіки його приватної кореспонденції, особливостей культурно-мистецького діалогу із сучасниками.

Матеріали дослідження розширюють можливості вивчення питань теорії й історії літератури, формування нових підходів до розуміння специфіки художнього мислення Панаса Мирного, місця його епістолярної спадщини у літературному процесі.

В 318003.1-7

Панас Мирний

ПАНАС
МИРНИЙ

(П.Я. РУДЧЕНКО)

ЗІБРАННЯ ТВОРІВ
У СЕМИ ТОМАХ

КИЇВ — 1968

ПАНАС
МИРНИЙ

ТОМ ПЕРШИЙ

ПОВІСТІ
ТА ОПОВІДАННЯ

ПАНАС
МИРНИЙ

ТОМ СЬОМИЙ

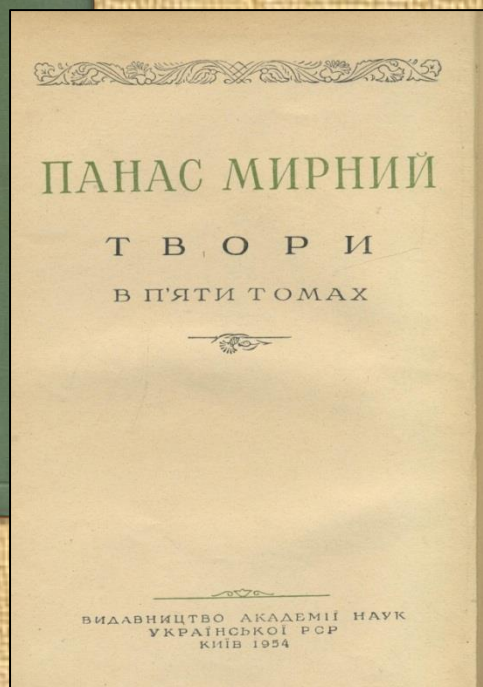
ПОЕЗІЯ
ПУБЛІЦИСТИКА
ЕПІСТОЛЯРІЙ

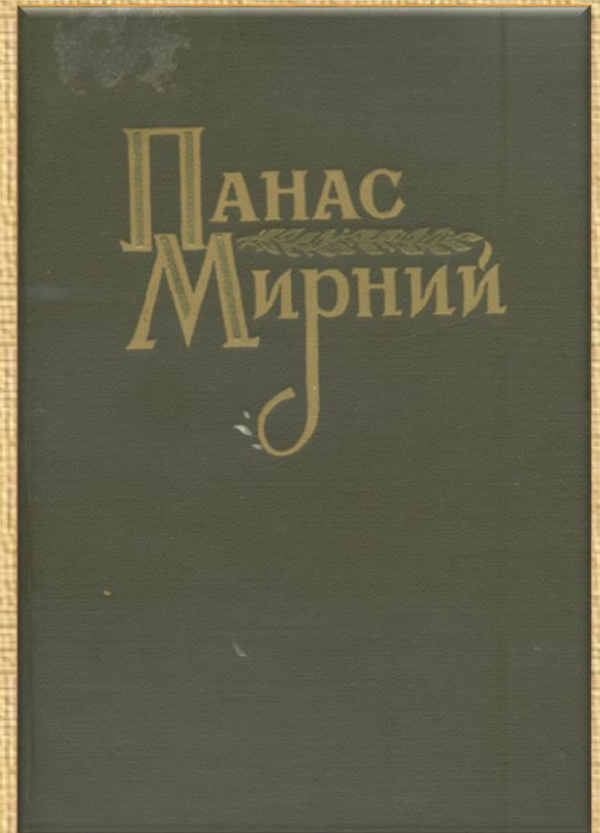
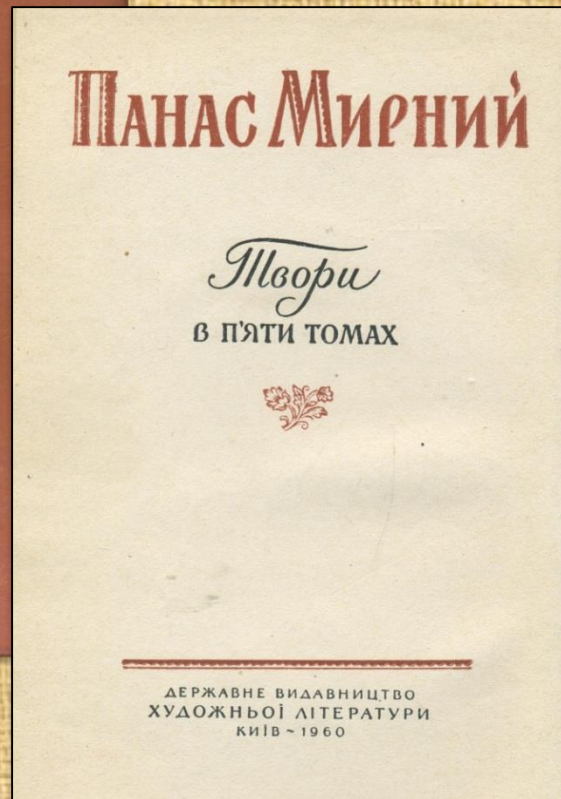
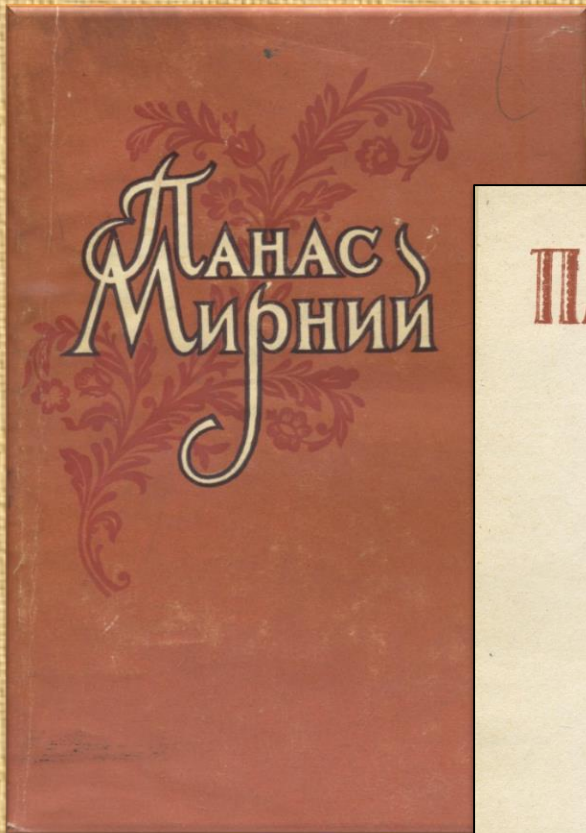
П'ятитомна збірка творів класика української літератури.

В 261500.1-5

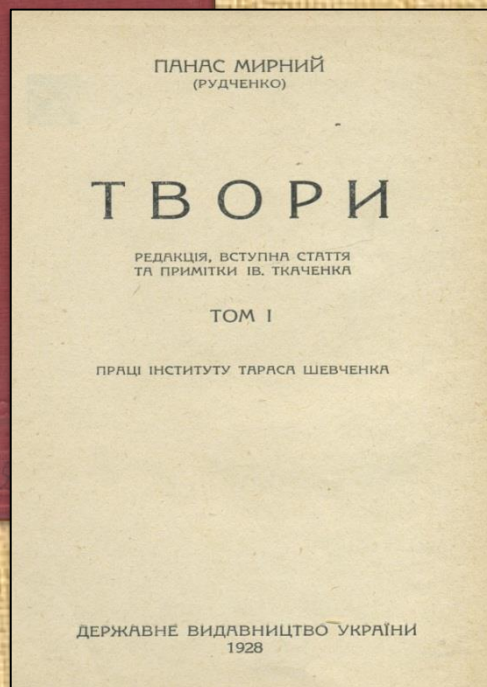
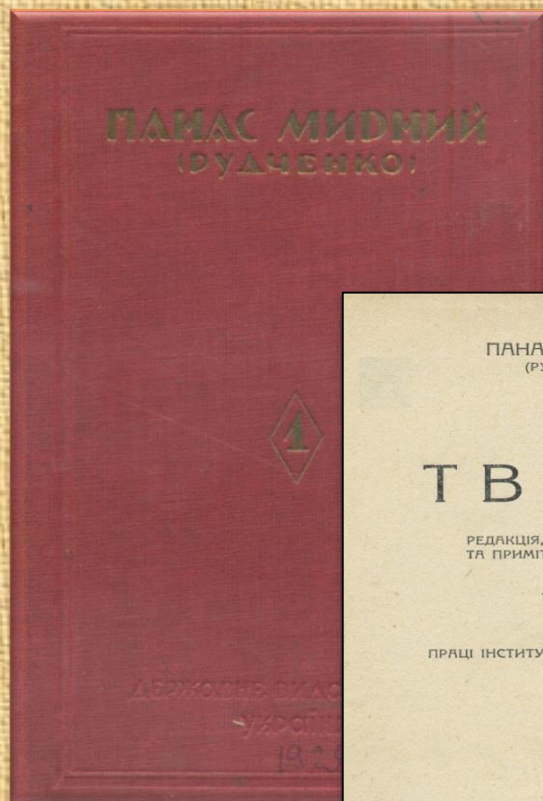
У перших чотирьох томах вміщено романи, повісті, оповідання і нариси. У п'ятому томі: драми, юнацькі щоденники, статті, вибрані листи.

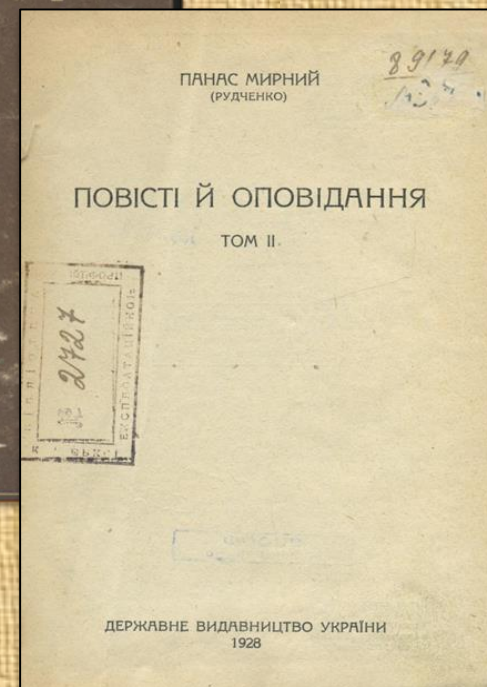
В 307391.1-5

Микитенко В11.1

Вр4770.2

В 347683.1-2

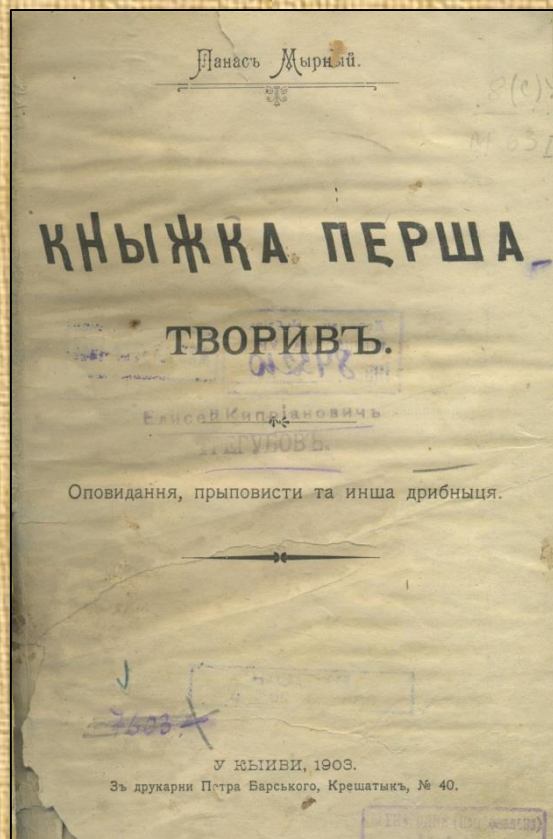

ЗМІСТ	
Передмова	3
Панас Мирний	19
ЛИХИЙ ПОПУТАВ	23
П'ЯНИЦЯ	49
МОРОЗЕНКО (Оповідання)	82
ДЕНЬ НА ПАСТІВНИКУ (Оповідання)	104
ЛИХІ ЛЮДИ	125
ЛИХО ДАВНЄ Й СЬОГОЧАСНЕ	175
ХІБА РЕВУТЬ ВОЛИ, ЯК ЯСЛА ПОВНІ? (Роман з народного життя)	216

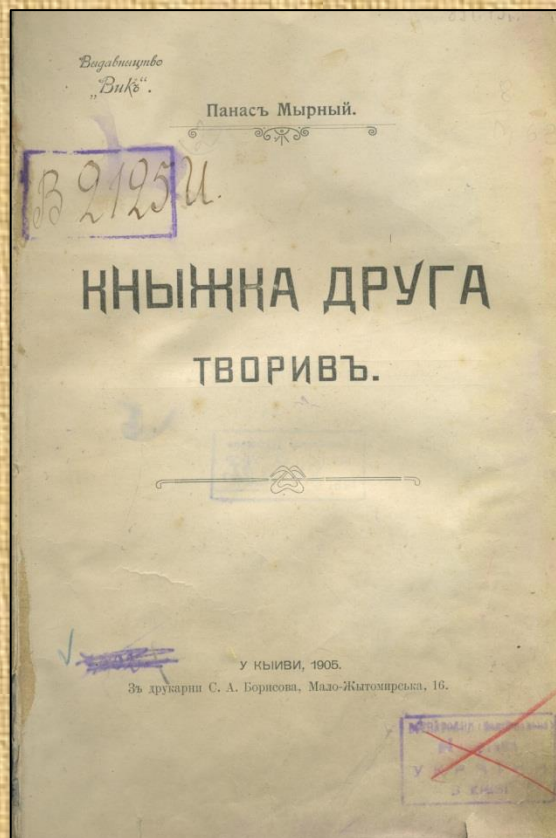
До другої книги увійшов соціально-психологічний роман Панаса Мирного «Повія», сповнений лірико-драматичного пафосу.

Ву 2124

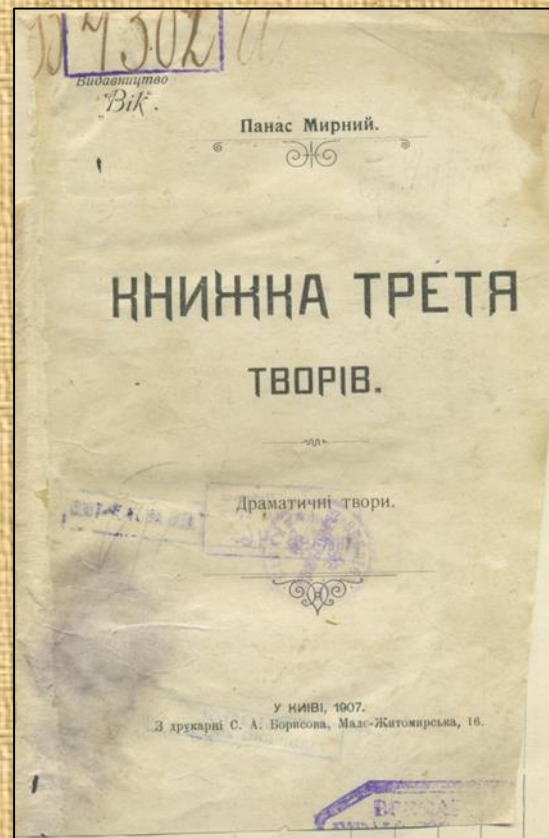
Лихий попутав; П'яниця; Лови;
Як ведеться-так і живеться;
Казка про Правду та Кривду;
Морозенко; Лихо; Серед степів.

Ву 2125.2

Повість П. Мирного та І. Білика
«Пропаша сила»(Хіба ревуть воли...)

Ву 4302

Перемудрив; Лимерівна;
Згуба.

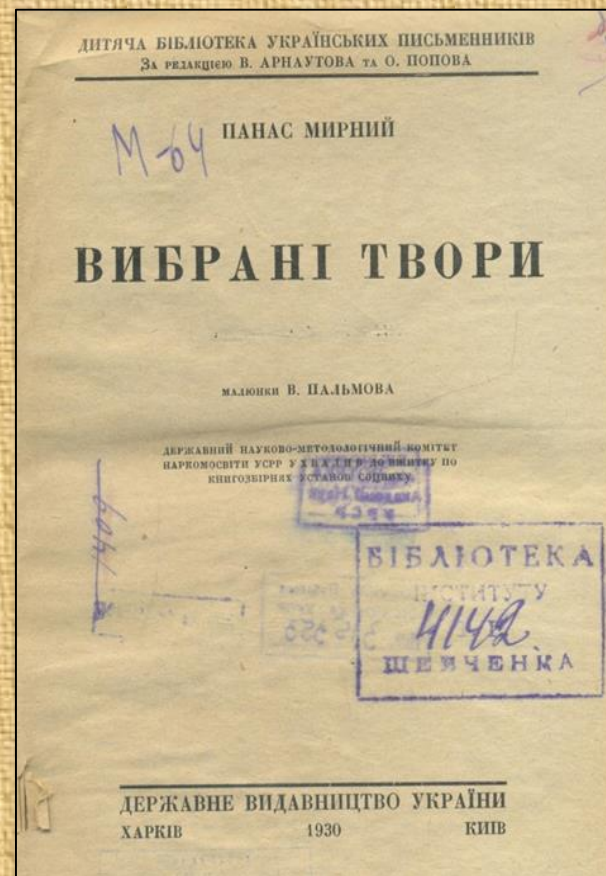
Айзеншток 4564

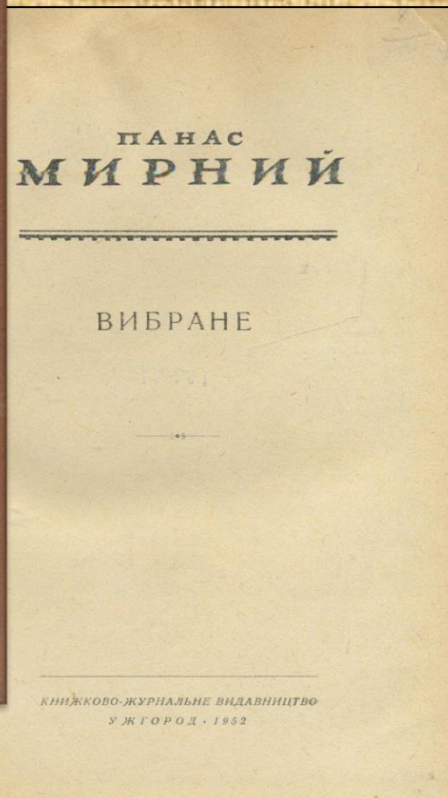
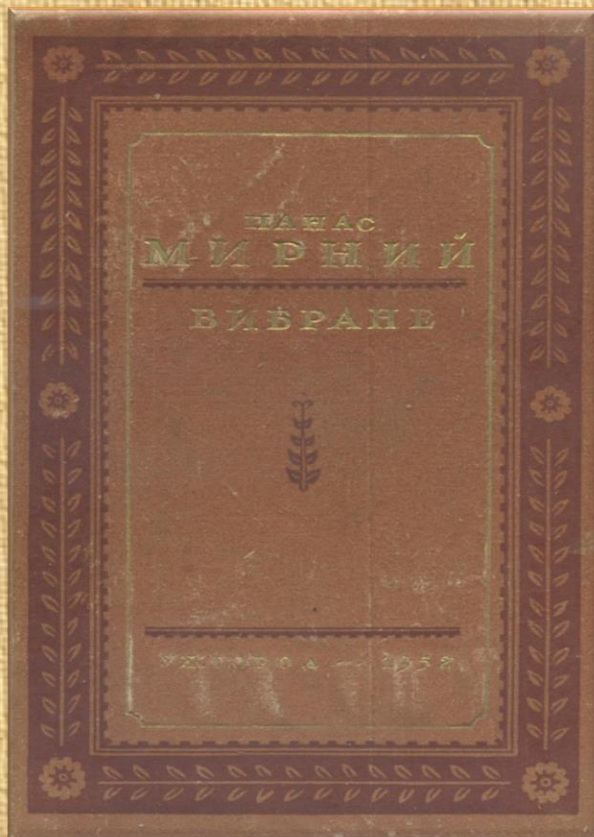
1930

З М І С Т	
	Стор.
Перший реаліст у народницькій літературі. Вступна стаття Ф. Якубовського	III—XL
Лови	3
П'яниця	13
Дурниця	65
Лихий попутав	128
Серед степів	169
Пригода з «Кобзарем»	199
Морозенко	224
Сон	259
Примітки	273

Вu12113.2

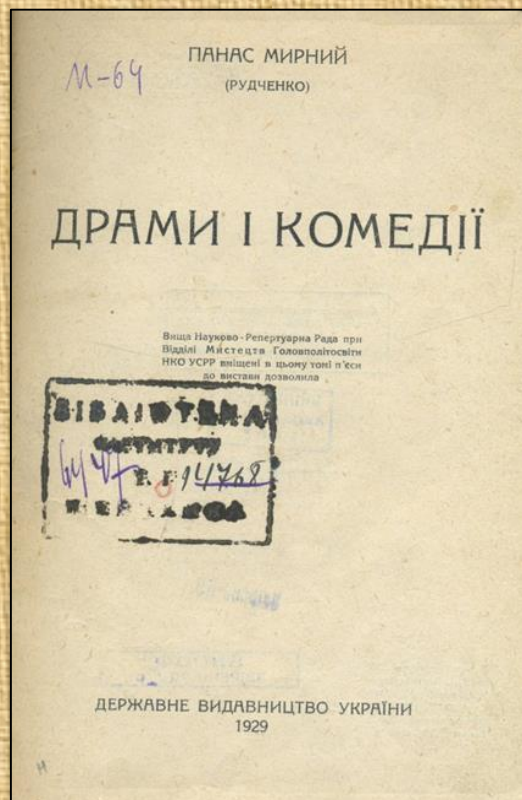
Bo471333

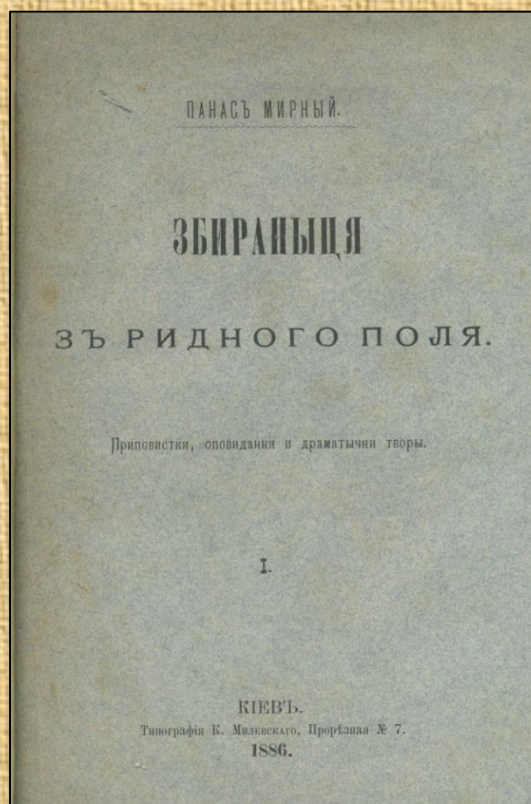
Зміст:

- Казка про Правду та Кривду
- Лови
- Морозенко
- Лихо давнє і сьогочасне
- Серед степів
- Сон
- Пригода з «Кобзарем»
- Дурниця

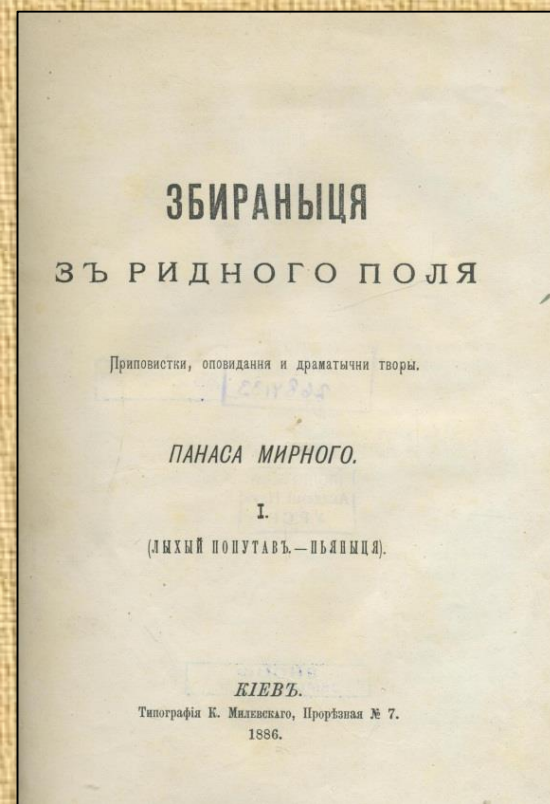
Вр4770.VI

Вu 5362

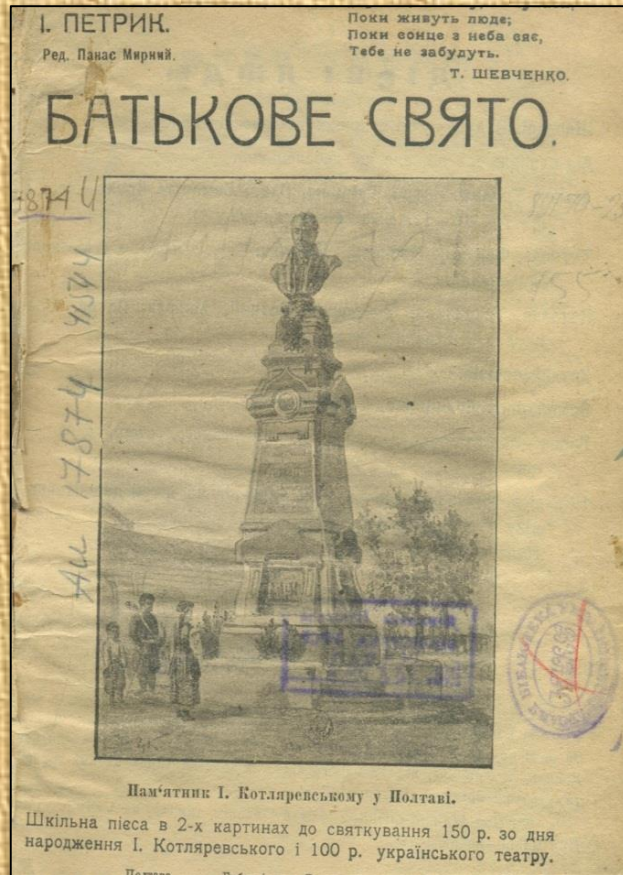

Вu7297

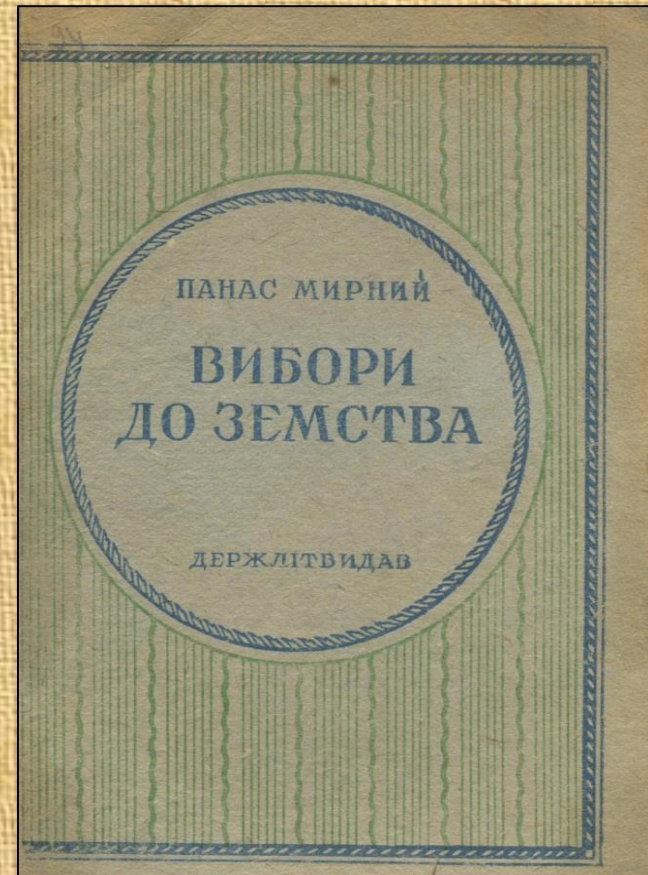

- Лимерівна
- У черницях
- Перемудрив
- Згуба

Au17874

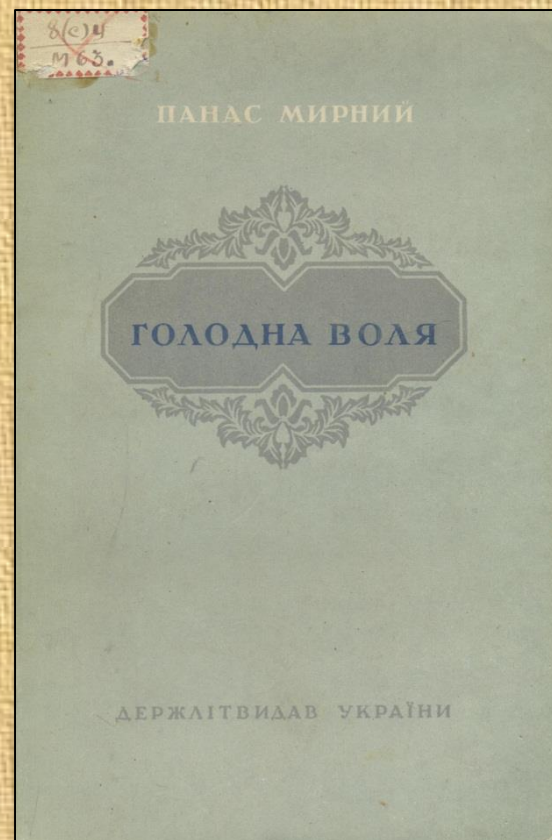
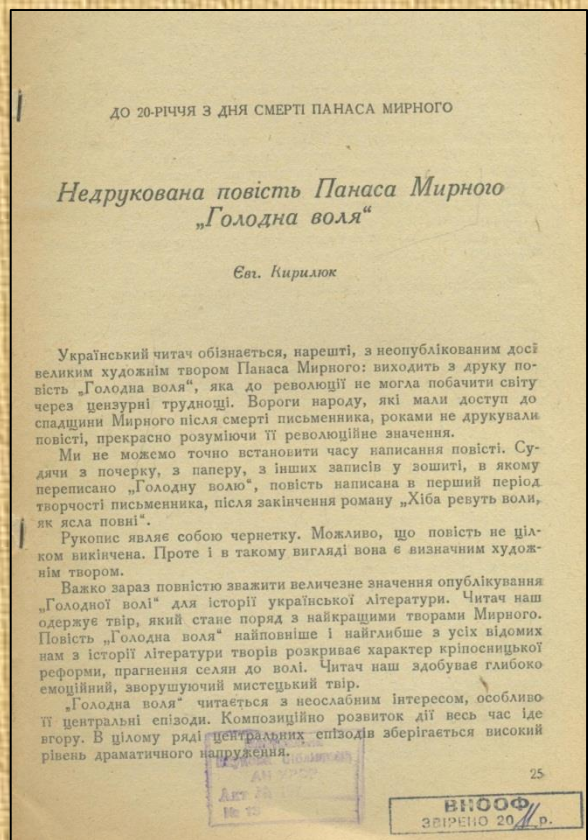
Ao35545

Панас Мирний у цьому творі назвав реформу 1861 р. “голодною волею” Ця невеличка повість написана й надрукована в 1897 р. в «Літературному збірнику на спомин О. Косинського».

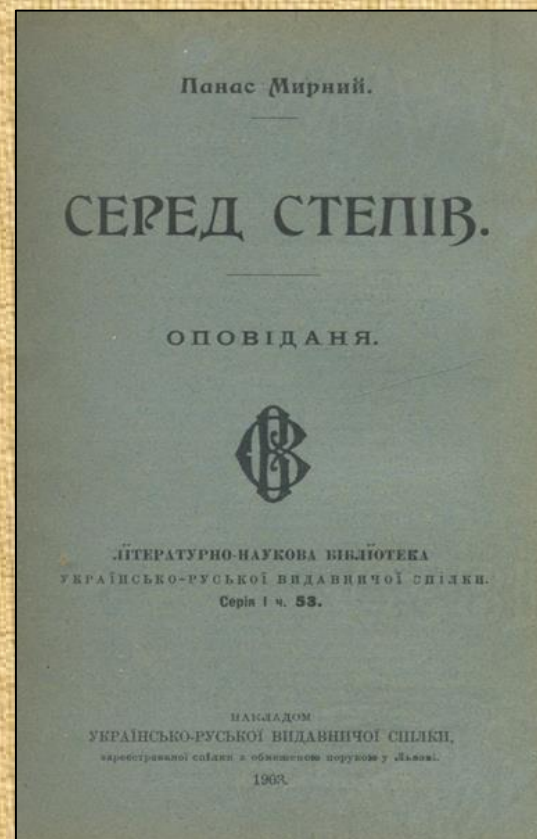
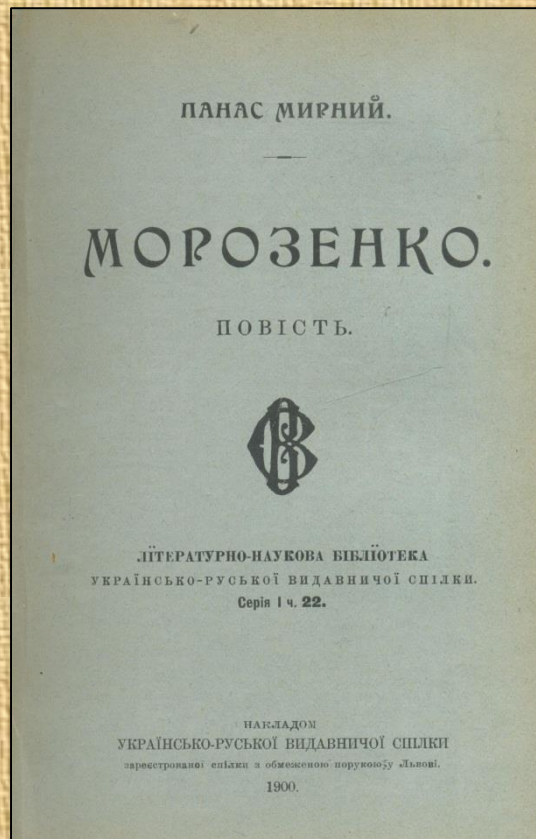
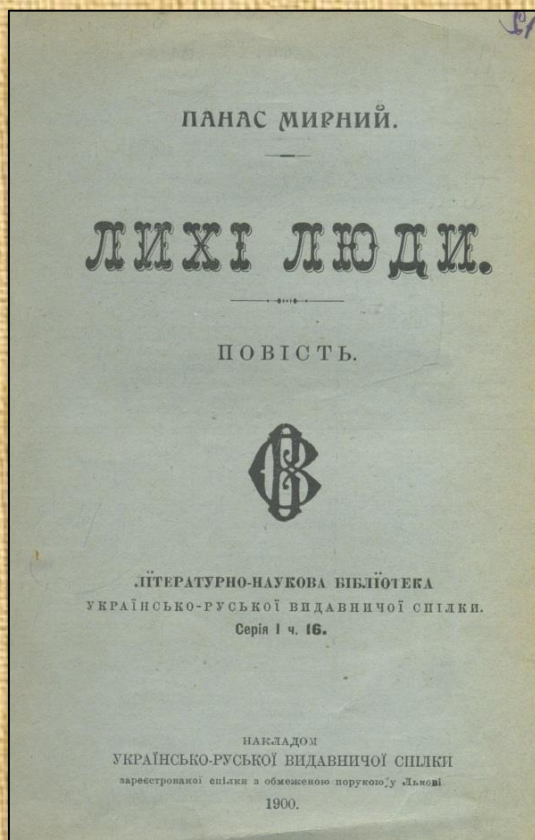
Айзеншток 10073.28

Во419780

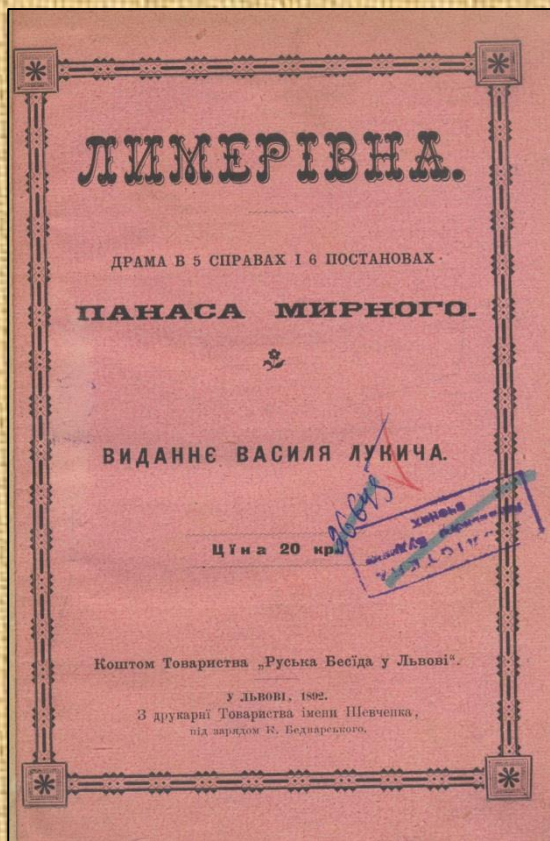
1950

Во30908 Грінченко. компакт

П'єса «Лимерівна» (1892) належить до кращих зразків української мелодрами, в якій рушійною силою конфлікту є пристрасне кохання, яке невідкладно жодним компромісом і на яке здатні лише цілісні вольові особистості.

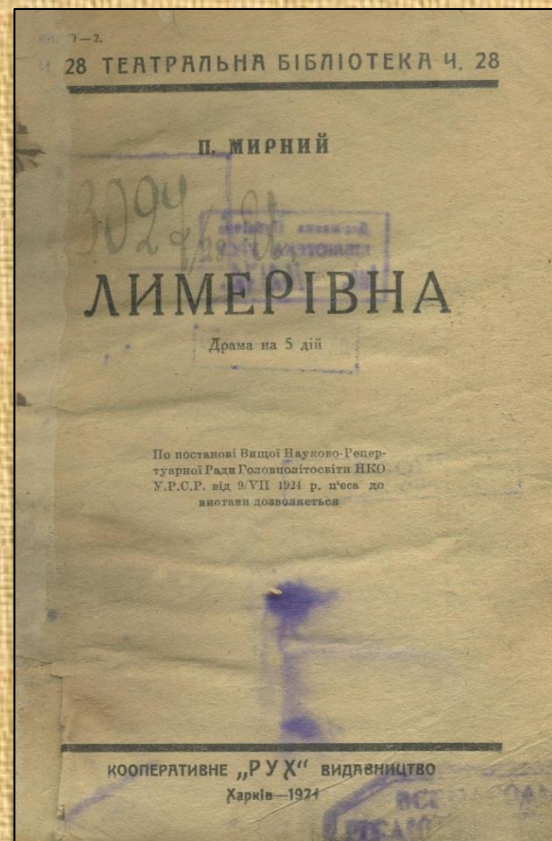
Ва567832

1892

Як і більшість драматургії 19 століття, в основі сюжету п'єси покладено український фольклор – однойменну народну баладу про Лимерівну. Бідна мати, вдова примушує дочку - Наталю відмовитися від бідного, але такого коханого Василя і вийти заміж за нелюба Карпа, сина багатії...

Au3027.28

1924

Лихі люди (друга назва – Товариші) – повість українського письменника Панаса Мирного, написана у 1875 році. Вперше під назвою «Лихі люди» надрукована у 1877 році у Женеві, без зазначення відомостей про автора.

Ао 35690

Ао4655

Ао170008

1925

В подальшому повість «Лихі люди» після значних редагувань та під назвою «Товариші» був підготований автором для публікації у збірці «Збираниця з рідного поля». Але через цензуру, що на той час панувала в Російській імперії, повість опублікована не була.

Аu16911

Во394846

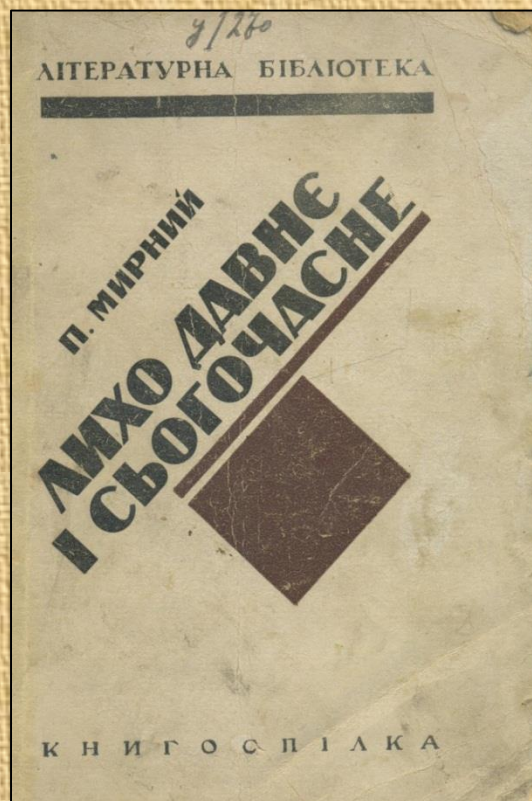

«Лихо давнє й сьогочасне» – тобто кріпацтво й пореформена доба. Панас Мирний так писав про свою нову працю: «З давнього можна було б дати «лихо», котре призначалось задля збірника в пам'ять Котляревського. Перше оповідання про лихо давнє – кріпацьке, в якому скніли й ниділи людські душі.., і лихо сьогочасне з його безземельною волею та голодним лихом, що змушує людей ще більше думати тільки про себе».

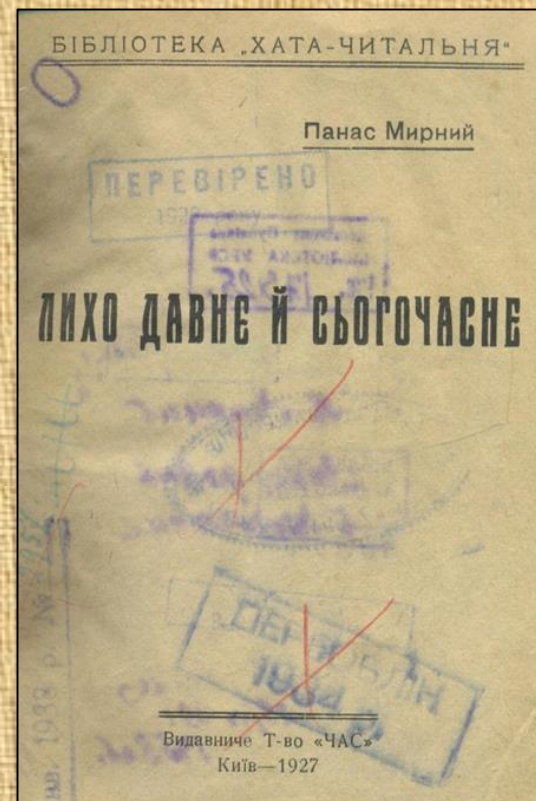
Ао 184952

А 3576 и

Аи 4826

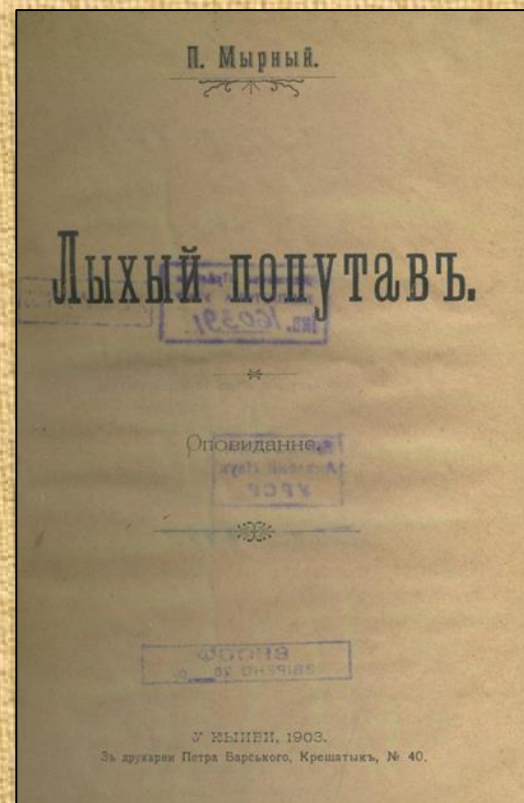
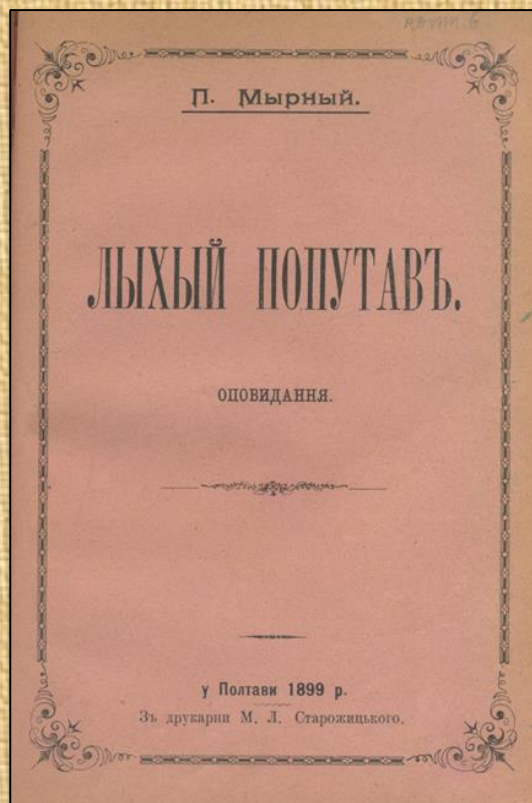

Лихий попутав» Панаса Мирного — оповідання, героїня якого — обдурена і зганьблена молода дівчина, що несе хрест свого проступку все життя. У творі центральним є образ жінки.

Во 304435.комп.

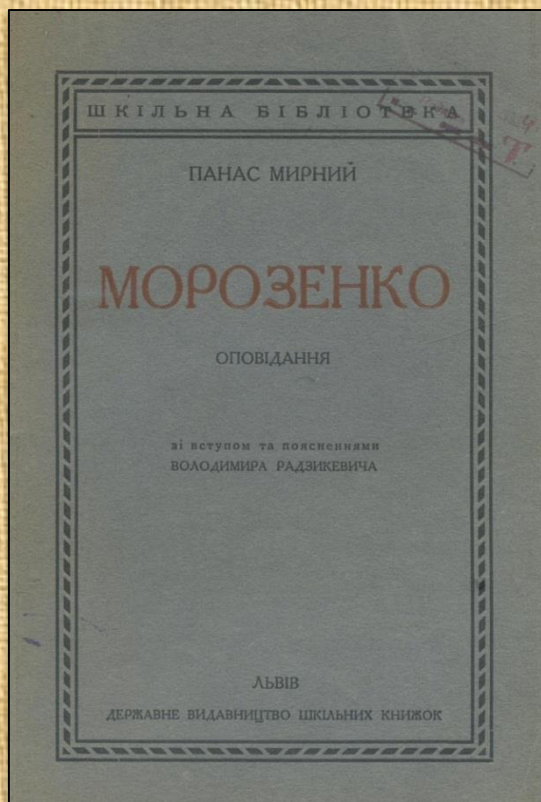
Ао47992 Грінченко

Аи 15403.29

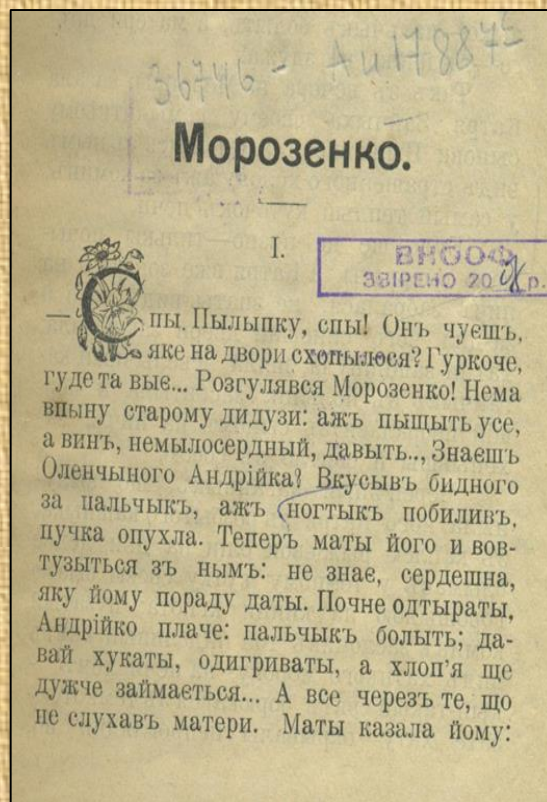

В оповіданні «Морозенко» (1885) письменник зображує жахливу трагедію, що сталася в селянській родині в ніч під Новий рік.

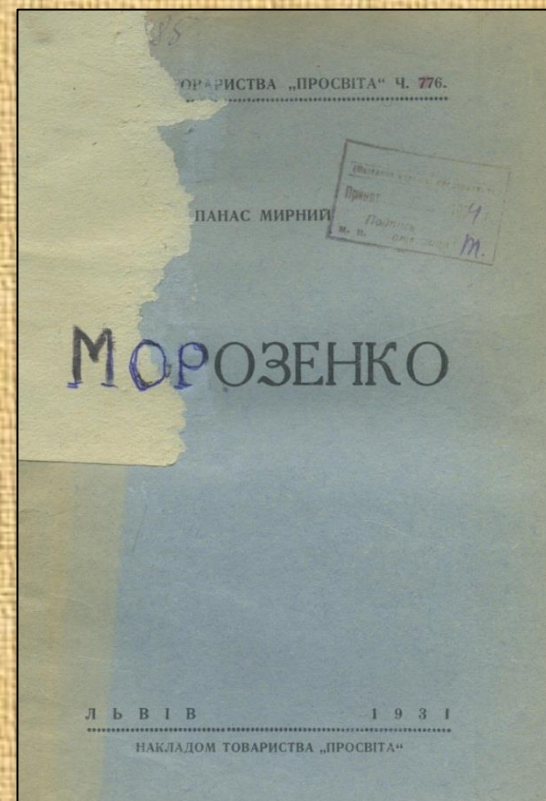
Bo306810

Au17867

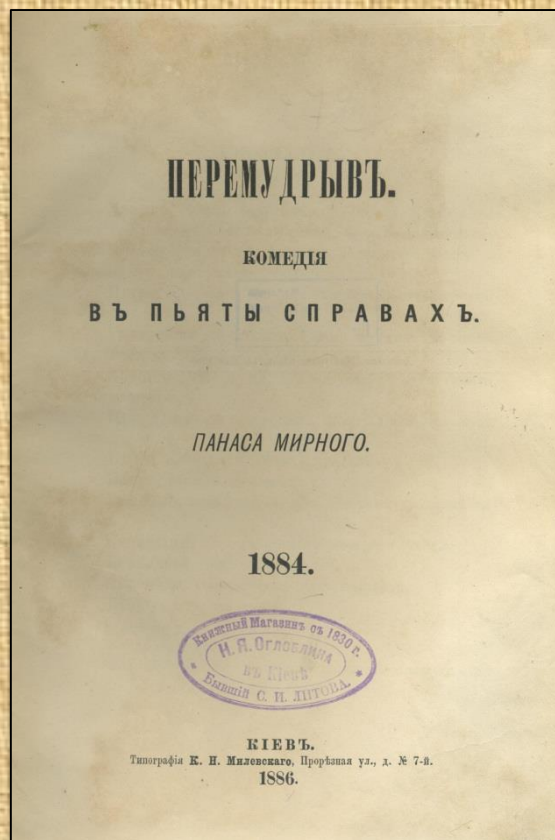
Bo306768

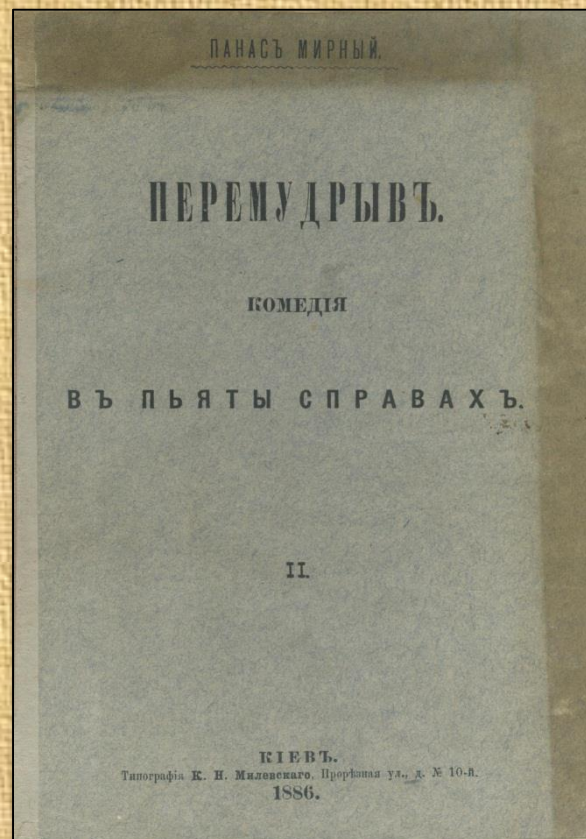
1904

«Перемудрив» — п'єса, у якій простежуються риси західноєвропейської комедії. Вона присвячена проблемі свободи особистості в суспільстві, на перший план тут виходять не побутові конфлікти між людьми, а конфлікти ідей.

Вu 172298

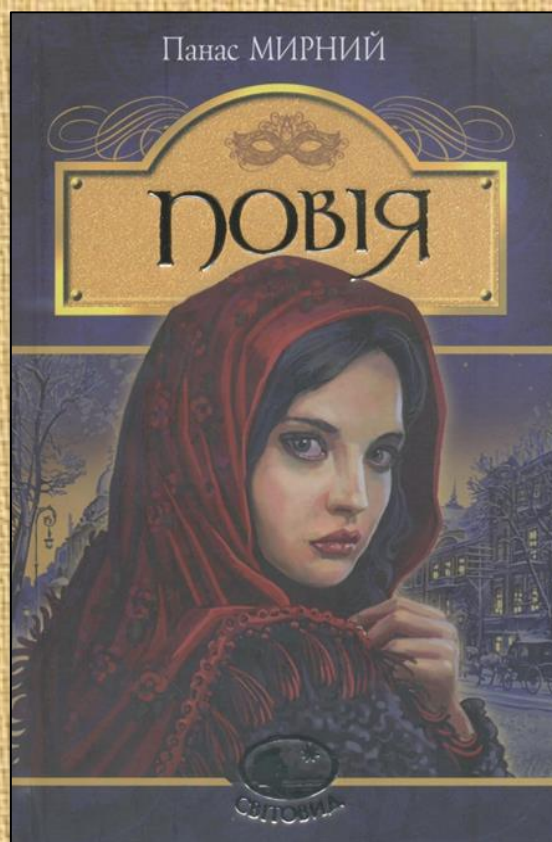

В 249555

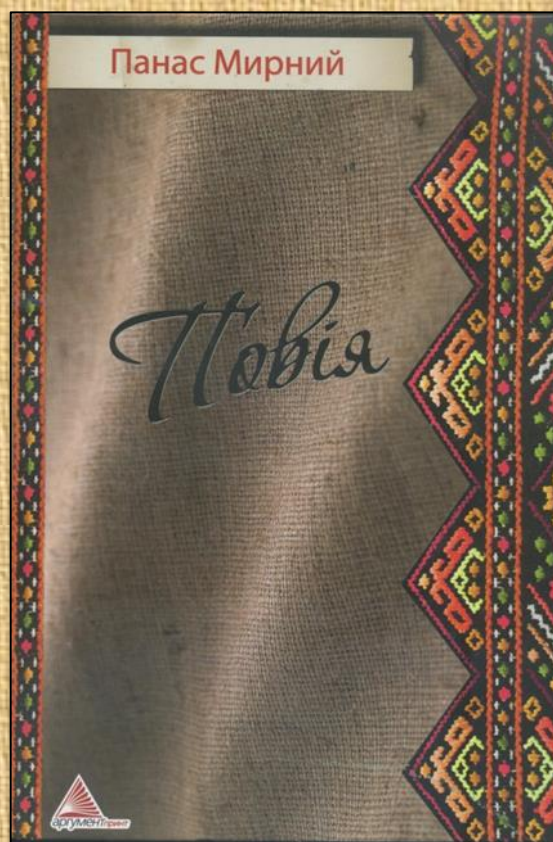

У романі «Повія» письменник яскраво змальовує типові явища пореформеної дійсності XIX століття: розшарування селянства, зростання нових багатіїв. Занепад суспільної моралі.

Ва848382

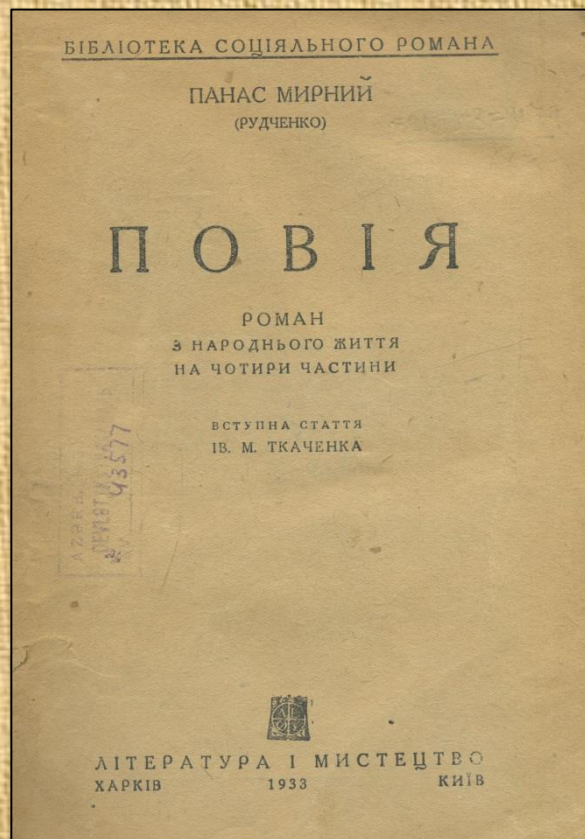
Ва755213

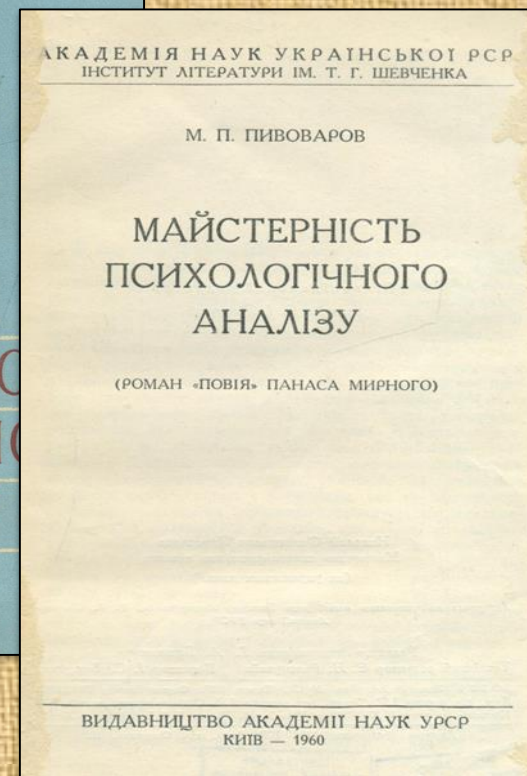
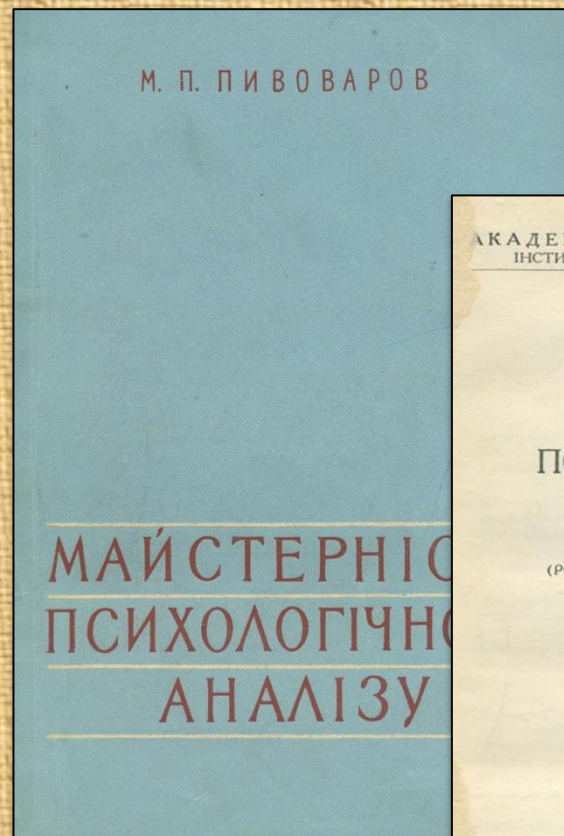
Ао265398

Ви37281

Айзеншток 2797

Ж73241.2008.1

Ва710863

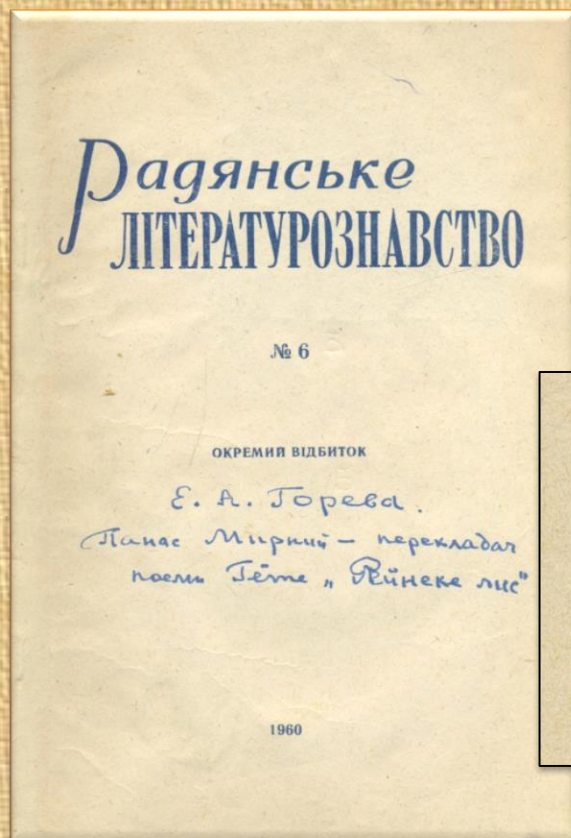

До видання увійшли твори для дітей «Морозенко», «Пригода з «Кобзарем», «День на пастівнику», «Сон», «Казка про правду та кривду»

У колі творчих інтересів Панаса Мирного значне місце посідають поетичні переклади та переспіви. Незважаючи на цензурну заборону та інші перешкоди, письменник переклав чимало творів російських та зарубіжних письменників, з яких лише незначна частина потрапила до друку.

Попов 19119

П. Мирний перекладав українською мовою твори В. Шекспіра («Король Лір»), Г. Лонгфелло («Пісня про Гайавату») та ін., здійснив оригінальний переспів «Слова о полку Ігоревім» – «Дума про військо Ігореве».

ПАНАС МИРНИЙ — ПЕРЕКЛАДАЧ ПОЕМИ ГЕТЕ «РЕЙНЕКЕ-ЛИС»

В архіві Панаса Мирного є незакінчений твір під назвою «Лисичка-сестричка», написаний 1869 чи 1870 р.¹ Автори праць, в яких згадується ця річ, вважають її казкою Панаса Мирного.

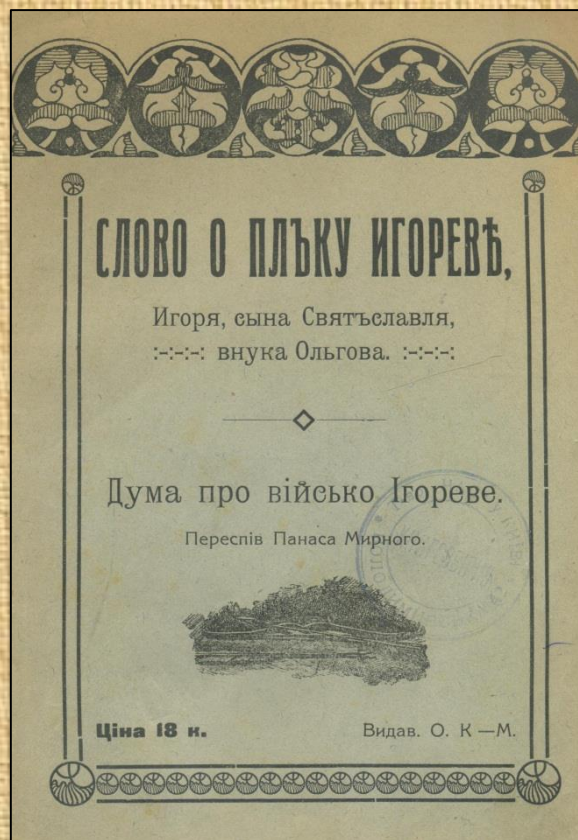
На перший погляд «Лисичка-сестричка»

справді може здатися казкою, створеною за народними мотивами. Проте це не зовсім вірно, і на таку думку нашої читача вже перелік дійових осіб казки, вміщений на початку:

Лисичка-сестричка — Рейнеке-лис

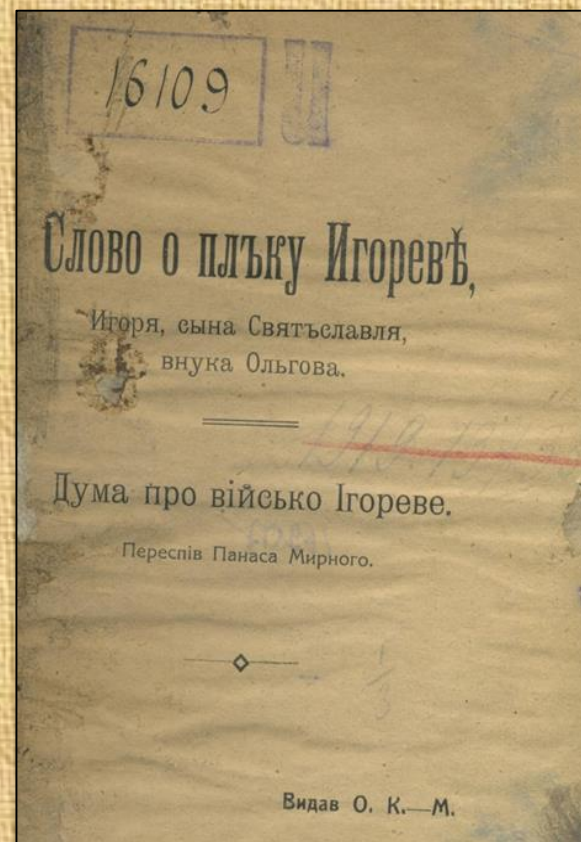
У стилі народної думи Панас Мирний склав переспів «Дума про військо Ігореве».

Аи 1299

1914

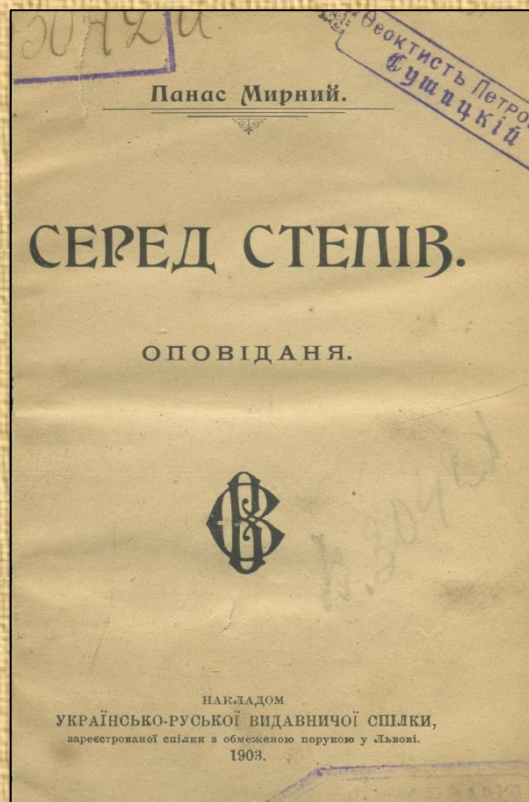
Аи 16109

Ао184956

Вu3042

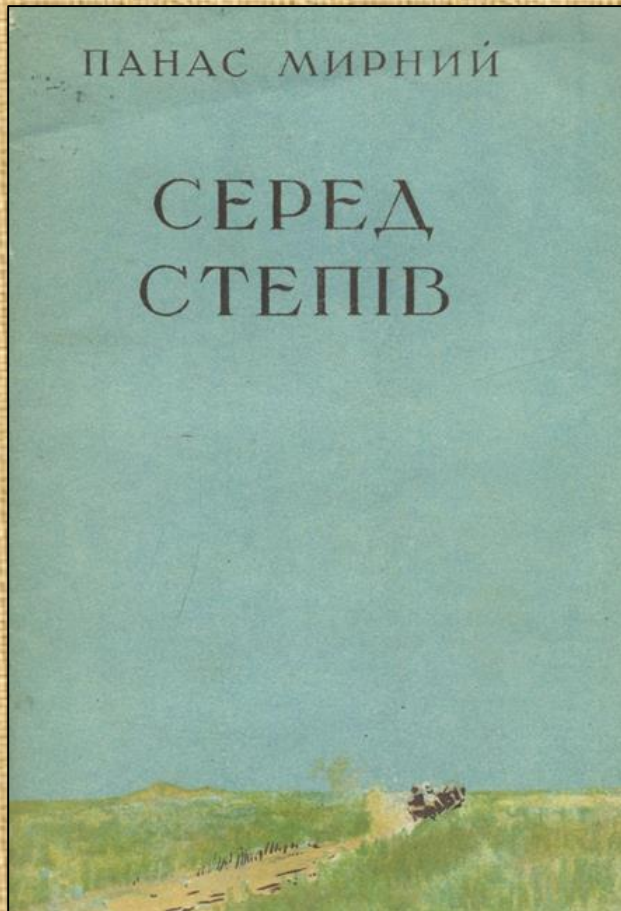

Ао8195.87

1930

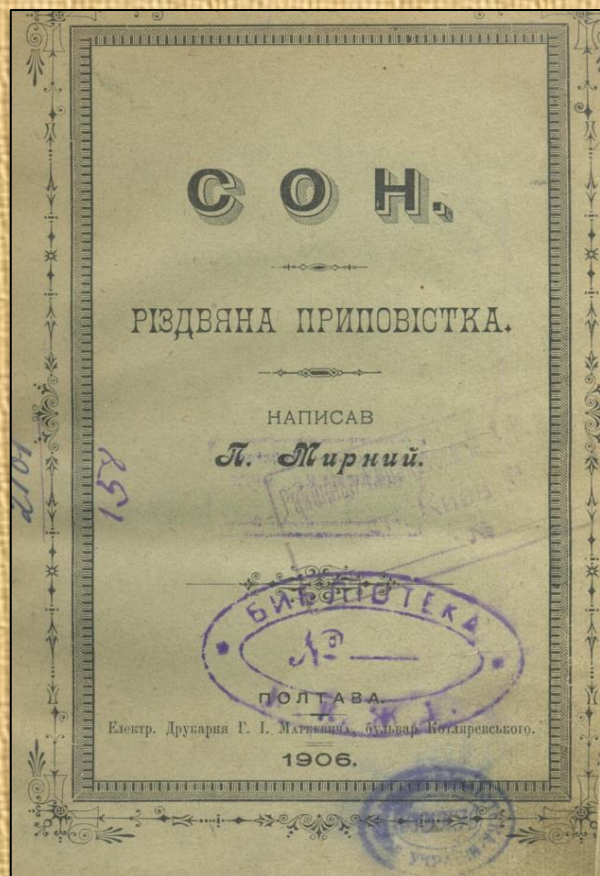
Во 393879

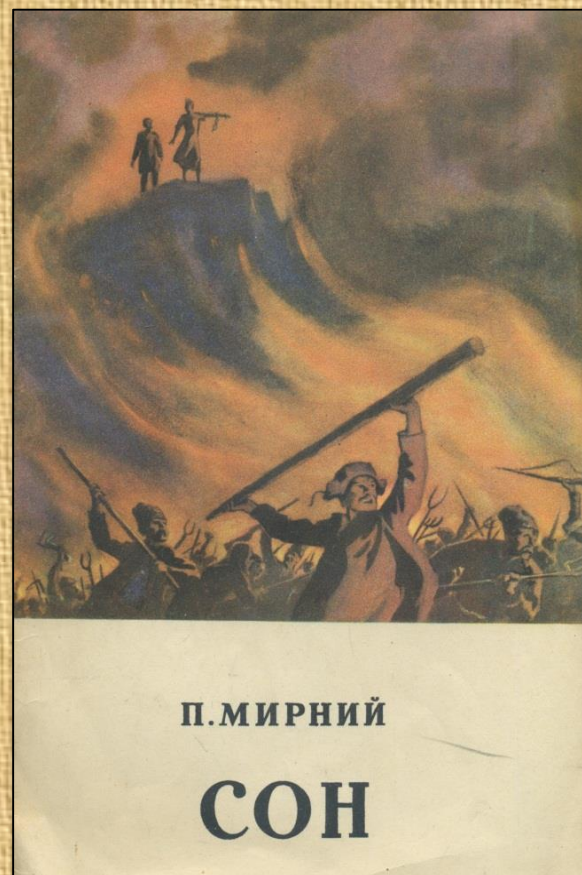
«Серед степів» — ліричний нарис, для якого характерні імпресіоністичні елементи. Автор акцентує увагу на почуттях героя, який, лишившись наодинці з природою, захоплюється її красою і гармонією.

Поема в прозі «Сон»

Au15238

Bo634305

Панас Мирний спільно з Іваном Біликом збирали народну творчість і писали один з найвизначніших романів нашої класичної літератури *«Хіба ревуть воли, як ясла повні?»*.

Саме на цій основі між братами зав'язалася міцна творча співдружність, так звана «братська спілка». І хоч пізніше їхні творчі шляхи розійшлися в різні боки, та значення тієї співдружності, тієї «спілки» ніщо не могло затьмарити чи бодай применшити.

Після того, як 1880 року роман вийшов у Женеві, брати сфотографувались на згадку про «братську спілку», внаслідок якої з'явився цей визначний твір української літератури. Панас Мирний відзначив у брата «чулу до правди душу» й «сповнене народолюбством серце».

ІВ. ТКАЧЕНКО

Літературна спілка Панаса Мирного та Івана Білика. *)

Дуже мало знають у нас Панаса Мирного, творчість його ще й досі остається недослідженою. А сталося це так, по-перше, через те, що письменник до самої своєї смерті (28/І н. с. 1920 р.) не хотів розкрити свого псевдоніма (справжнє прізвище—Рудченко) і не подав ніяких відомостей про своє життя. По-друге, з його творів була надрукована лише незначна частина. В рукописному відділі Полтавського Пролетарського Музею зараз переходяться автографи П. Мирного, що залишилися після його смерті, кількістю до 300 №№.

Користуючись цими автографами¹⁾, я постараюсь хоч в загальних рисах з'ясувати ще й досі мало з'ясовану роль старшого брата—Івана Рудченка (псевдонім—Іван Білик) в житті й творчості Панаса Мирного.

Обида брати, здобувши невелику шкільну освіту спочатку в Миргородській повітій школі, а потім у Гадяцькій, і не маючи спроможности продовжувати науку далі (їх батько був бідним казначейським чиновником), примушені були зразу ж після тієї невеликої науки йти на службу й поширювати свою освіту самотужки, впертою працею.

Панас у 14 літ (1863 р.) уже служив писарчуком у Гадяцькому повітовому суді, а потім перейшов до батька в казначейство. Далі служив у Прилуцькому й Миргородському казначействах, переміщаючись на вищі посади.

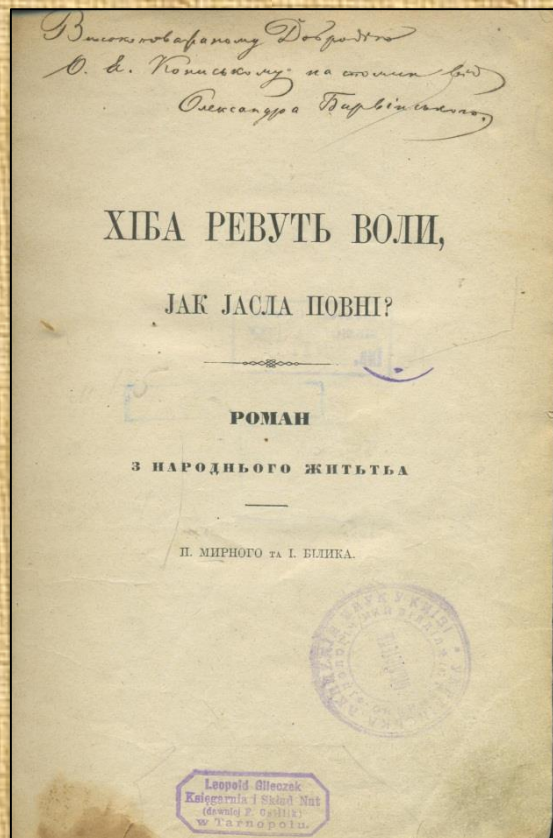
Року 1879-го Панас переїхав до Полтави й служив там у казенній палаті до самої смерті, більше сорока років.

Іван теж 15-літнім хлопцем (1860 р.) поступив на службу в Гадяцьке казначейство. Він був більше жвавий і енергійніший од Панаса. Під впливом етнографів-гадячан (Драгоманова), у вільні од служби часи почав він робити етнографічні записи з «народн. уст.» і посилав їх до «Полт. Губ. Вѣд.» (1860 р.). Року 1863-го Ів. Рудченко перейшов на службу до Полтави, але службова робота його мало задовольняла. Зібравши трохи грошей, за допомогою професорів Драгоманова й Антоновича підготувався він до вступу в Київський університет (1865 р.) й відвідував лекції на історико-філологічному факультеті, яко вільний слухач. Будучи слухачем університету, Ів. Рудченко продовжував свої етнографічні праці й посилав їх до «Основы» (1862 р.). Тяжкі матеріальні умовини примусили його

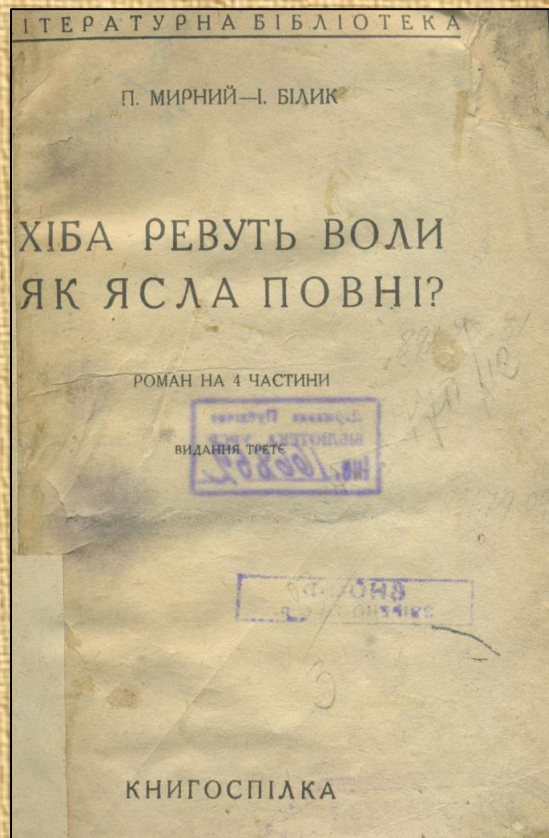
*) Редакція в документах заховує ортографію оригіналу.

¹⁾ Висловлюю щиро подяку зав. рукоп. відділом Музею—Є. Я. Рудинському за допомогу працювати над автограф. Мирного в сприятливих умовах—І. Т.

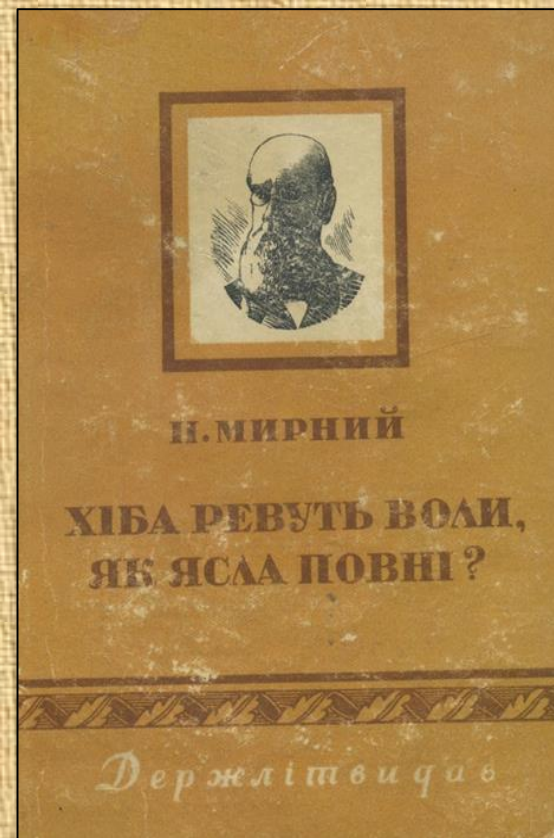
Bo 308140

Au6770.12

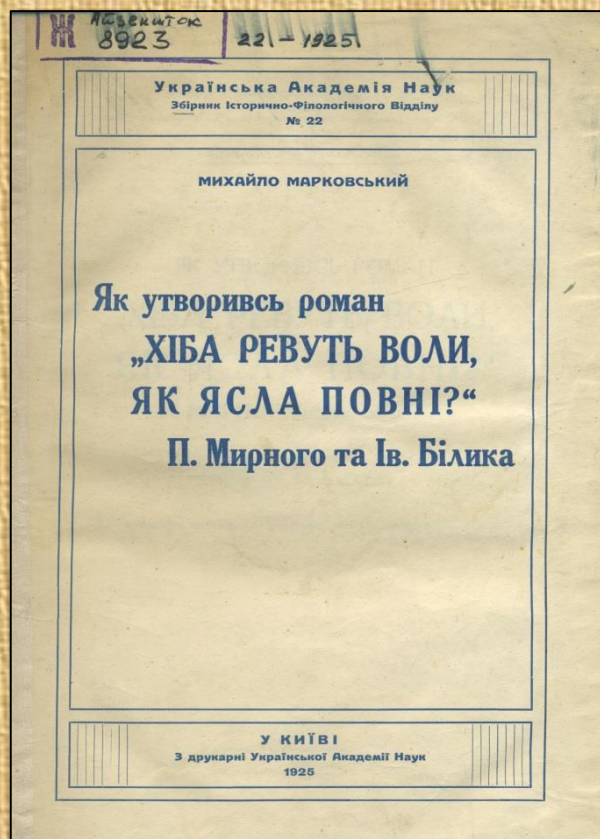

A94524

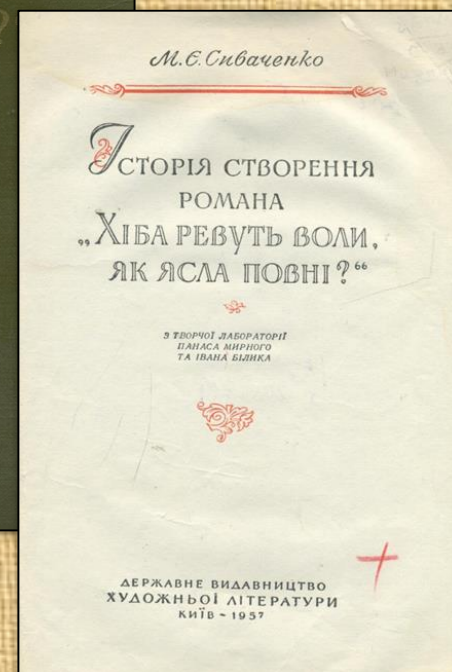
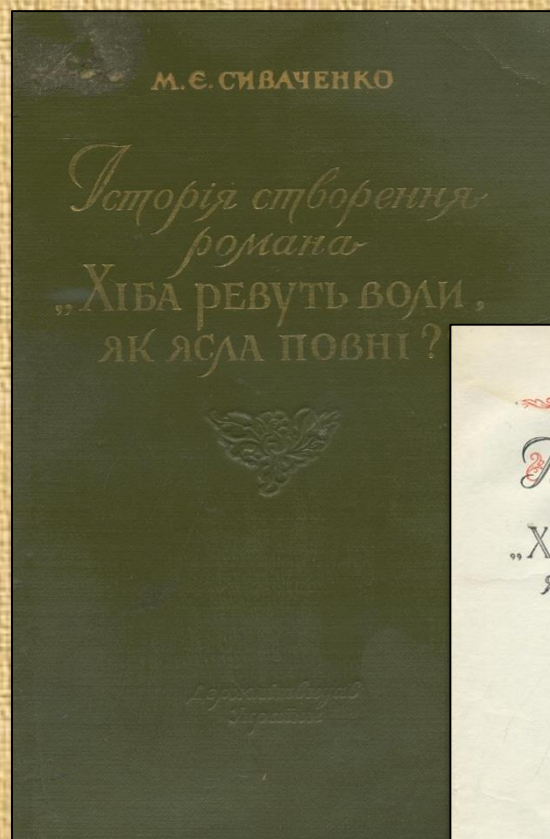

1929

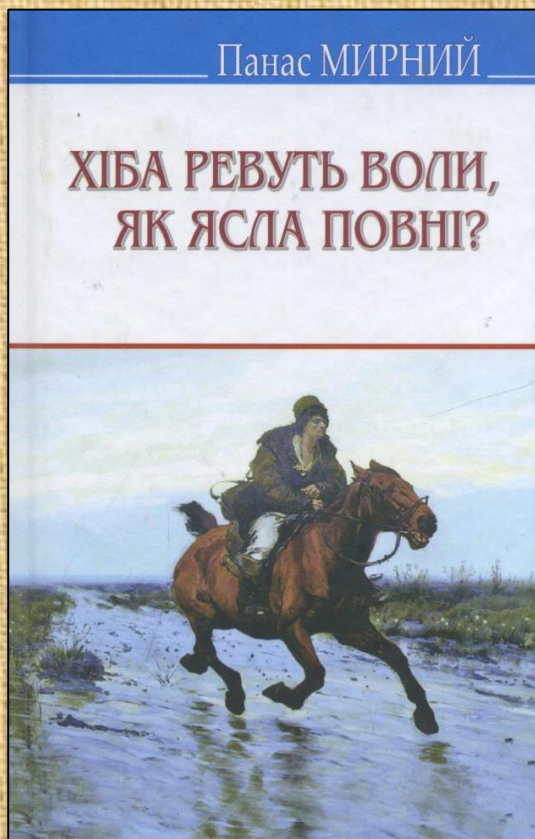
Айзеншток Ж8923.22

Во691219

Ао274608

Ва835818

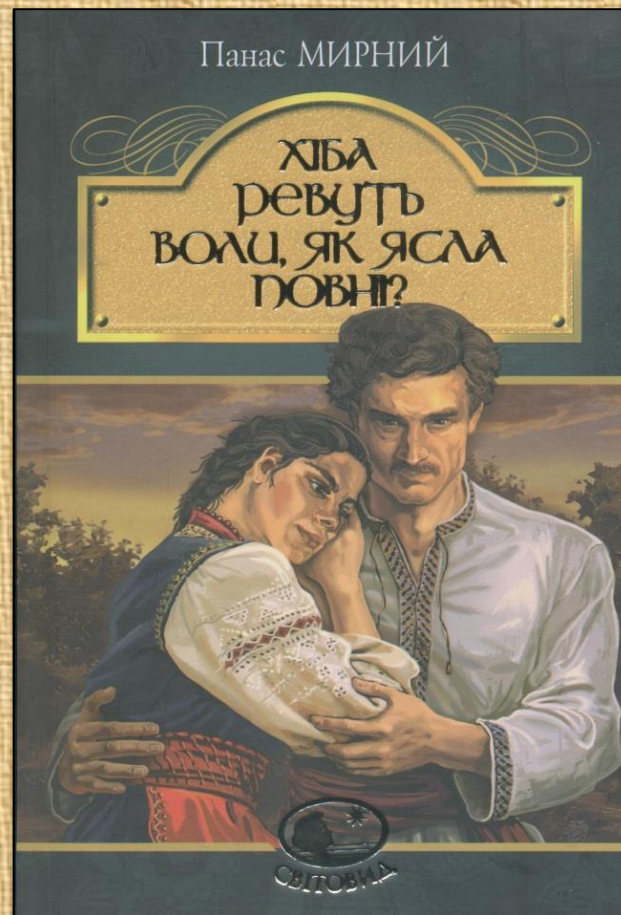
Ва845035

Ва860936

Ва847764

Во 48259

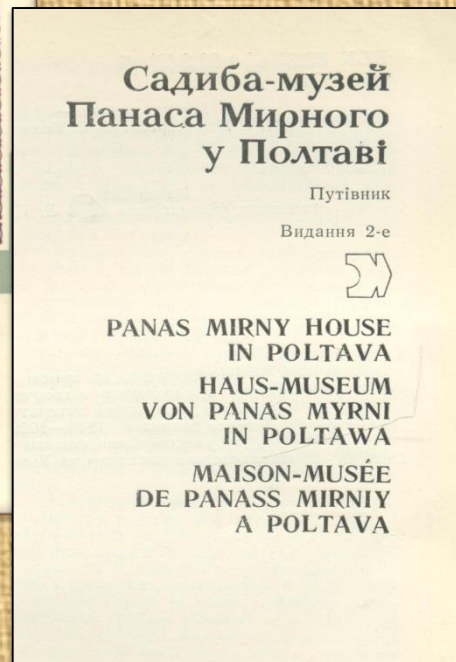
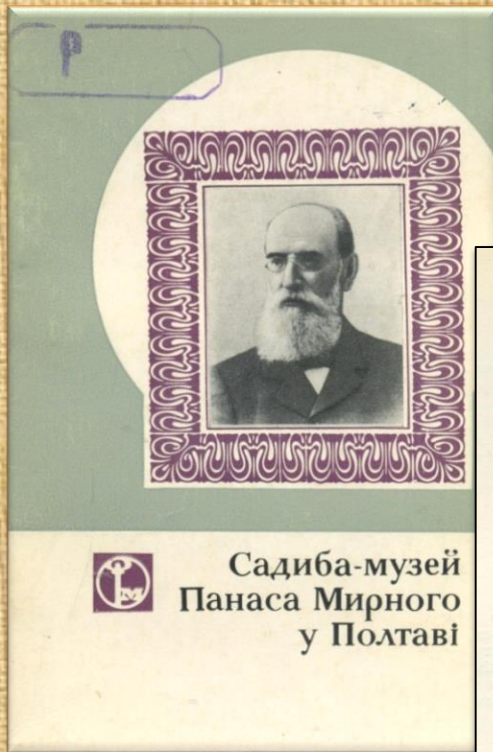
«Як ведеться, так і живеться» — незавершений цикл оповідань Панаса Мирного.

До циклу входять сім оповідань: «День на пастівнику», «Батьки», «Дома», «У школі», «Брат і сестра», «Панич», «Татарин братик, татарин». Перші два оповідання були опубліковані за життя Панаса Мирного в альманасі «Рада», оповідання «Дома» та «У школі» побачили світ в 1928 р., решта — тільки 1951 р.

1897

Ао232625

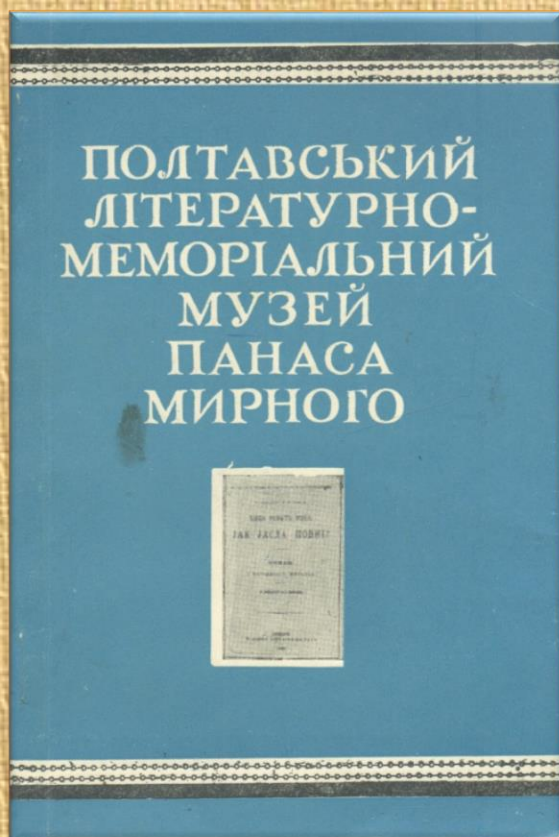
Музей міститься в одноповерховому дерев'яному побіленому будиночку, що ховається за тополями та бузком.

Цю садибу Панас Мирний придбав на тодішній 3-й Кобищанській вулиці, нині названій його іменем, у березні 1903-го і прожив тут 17 останніх років життя, створивши в цьому ошатному будиночку чималу частину свого письменницького доробку і померши тут на 70-му році життя — 28 січня 1920 року.

Садина розташована на затишній околиці Полтави. За кількістю особистих, меморіальних речей господаря садина-музей Панаса Мирного — найбагатший літературний музей України.

Ао187908

Ао102162

Використані матеріали:

- <https://uk.wikipedia.org>
- <http://irbis-nbuv.gov.ua>
- <https://www.ukrlib.com.ua>
- <https://esu.com.ua>

***Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського.
Відділ соціокультурної діяльності Всі права захищені ©
ВСКД НБУВ, провідний бібліотекар Старікова К.А.***